

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

40. ČÍSLO / XVIII. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

10. ŘÍJNA 2010

Z obsahu:

**Historická cesta
do Spojeného království**
Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
22. září 2010
- strana 2 -

**Blahoslavený
Bartolo Longo**
- strana 4 -

Svatý růženec a světci
Stefano M. Manelli
- strana 5 -

**Soukromá zjevení
v životě Církve, jejich
význam a meze**
Michael Sticklebroeck
- strana 7 -

**Anděl strážný nebo jak
zůstat na straně vítězů**
Elisabeth von Thurn
und Taxis
- strana 9 -

Ježíšovo srdce světu (19)
- Malá duše
Consolata Betrone
P. Lorenzo Sales -
dokončení
- strana 10 -

Obraz Panny Marie z obnoveného poutního místa Walsinghamu ve Velké Británii

Historická cesta do Spojeného království

Drazí bratři a sestry, dnes bych se chtěl zastavit a pohovořit o apoštolské cestě do Spojeného království, kterou mi Bůh dopřál uskutečnit v uplynulých dnech. Byla to oficiální návštěva, ale současně pouť do srdce dějin i dneška národa tak bohatého na kulturu a víru, jakým jsou Britové. Jednalo se o historickou událost, která znamenala novou, důležitou fázi v dlouhých a složitých proměnách ve vztazích mezi tamními národy a Svatým stolicem. Hlavním účelem návštěvy byla beatifikace kardinála Johna Henryho Newmana, jedno-

ho z největších Angličanů minulé doby, významného teologa a muže církve. Obřad blahorečení skutečně představoval vrcholný moment apoštolské cesty, jejíž téma bylo inspirováno heslem na kardinálském znaku blahoslaveného Newmana: „Srdce mluví k srdci.“ A ve čtyřech intenzivních a krásných dnech, prožitých v této krásné zemi, měl jsem to velké potěšení promlouvat k srdci občanů Spojeného království a oni promlouvali k mému srdci, zvláště svou přítomností a svědectvím své víry. Mohl jsem totiž konstatovat, jak je křesťanské dědictví ještě stá-

le silné a neustále aktivní v každém odvětví sociálního života. Srdce Britů a jejich život jsou otevřeny Boží skutečnosti a vyznačují se četnými projevy religiozity, které moje návštěva ještě více zvýraznila.

Návštěva Skotska

Již od prvního dne mého pobytu ve Spojeném království a během celého pobytu jsem byl všude vítán při vřelém přijetí státními představiteli a exponenty mnohých sociálních oblastí, zástupců různých náboženských vyznání a zvláště obyčejnými lidmi. Myslím především na věřící katolického společenství a jejich pastýře, kteří jsou sice v zemi v menšině, ale požívají zde širokého ocenění a vážnosti, věnují se hlásání radostné zvěsti o Je-

žíši Kristu a dávají zazářit Pánu tím, že se stávají jeho hlasem zvláště mezi těmi nejposlednějšími. Všem znovu vyslovuji svou hlubokou vděčnost za projevené nadšení a chvályhodnou pečlivost, s jakou se přičinili o výsledek mé návštěvy, na niž si navždy zachovám ve svém srdci vzpomínku.

První zastavením byl Edinburgh a setkání s Jejím Veličenstvem královnou Alžbětou II., která spolu se svým manželem princem z Edinburghu mě přijala s velkou laskavostí jménem všeho britského lidu. Jednalo se o setkání velmi srdečné a vyznačovalo se sdílením některých hlubokých obav o blaho národů světa a o roli křesťanských hodnot ve společnosti. V historickém hlavním městě Skotska jsem mohl obdivovat umělecké krásy, svědectví bohaté tradice a hlubokých křesťanských kořenů. Zmínil jsem se o tom ve svém projevu k Jejímu Veličenstvu a přítomným osobnostem veřejného života a připomněl jsem, že křesťanské poselství se stalo integrální součástí jazyka, myšlení a kultury národů na těchto ostrovech. Mluvil jsem také o roli, jakou Velká Británie sehrávala a sehrává na mezinárodním poli, a zmínil jsem se o významu kroků pro mírové a spravedlivé řešení v Severním Irsku.

Etapu v Edinburghu ozdobil radostná atmosféra, kterou vytvořila mládež a děti. Pak jsem se vydal do Glasgowu, města zdobeného nádhernými parky, a slavil jsem první mši svatou této cesty právě v parku Bellahouston. Byly to chvíle intenzivní spirituality, velmi významné pro katolíky v této zemi, a to i vzhledem k tomu, že na ten den připadl liturgický svátek svatého Niniána, prvního evangelizátora Skotska. Tomuto liturgickému shromáždění sjednocenému v usebrané modlitbě, jejíž slavnostní ráz podpořily tradiční melodie a úchvatné zpěvy, jsem

Pokračování na str. 12

Editorial

Úryvek z příběhu o Námánovi, který je obsahem prvního čtení, končí pozoruhodnou větou: *Tvůj služebník nebude už obětovat celopaly a žertvy jiným bohům, jen Hospodinu.* Vojevůdci aramejského krále se tedy dostalo dvojího uzdravení, z čehož to druhé, třebaže je méně nápadné, bylo pro něho důležitější než uzdravení z malomocenství. Námán prožil obrácení a našel cestu k jedinému pravému Bohu. Pán mu dal poznat, že není lhostejné, komu a jak se klaní.

Cesty obrácení jsou velkým tajemstvím nevyzpytatelné Boží prozřetelnosti a Boží milosti a jistě bude jednou v nebi součástí Boží oslavy také poznání oněch obdivuhodných cest, jimiž Bůh přivedl své vyvolené k sobě, někdy dokonce i z nehlubších propastí. A budou zde oslavováni také všichni, kteří k těmto obrácením svým životem, obětmi a modlitbami přispěli. Jsou to často modlitby matek, a co jiného se tyto matky za své zbloudilé děti modlí, ne-li svatý růženec.

I životní příběh nového blahoslaveného kardinála Johna Henryho Newmana je vlastně velký příběh konverze neboli obrácení, které však nenastoupilo jako náhlý zvrat v dosavadním životě, ale bylo výsledkem dlouhého hledání a bolestného zápasu. Mezi texty, které jsme publikovali o kardinálu Newmanovi jako přípravu na jeho blahorečení, byla snad největším překvapením pro naše čtenáře skutečnost, o které se ani mnoho nemluvalo: jak velice uctíval Newman Pannu Marii, a to ještě jako protestant. Přitom ze všech projevů mariánské úcty si nejvíce cenil modlitby svatého růžence. Již jako anglikánský kazatel mluvil o Matce Boží s takovou úctou a zápalem, že mu to jeho souvěrci dokonce vytýkali. Mnozí erudovaní katolíci, kteří přenechávají modlitbu svatého růžence raději „obyčejným věřícím“, by si měli všimnout u nového blahoslaveného právě tohoto charakteristického rysu jako výmluvného příkladu, že ona zdánlivě prostá modlitba představuje nesmírné duchovní obo-

hacení i pro profesora teologie. Newman je příkladný světec pro intelektuály i pro prosté věřící.

Jistě se nemýlíme, jestliže se domníváme, že Newmanova hluboká mariánská úcta byla okolností, která sehrála v jeho konverzi významnou roli. Za všemi obráceními stojí zcela jistě také Matka Boží Panna Maria. Jako Prostřednice **všech** milostí má eminentní zájem, aby tyto milosti „šly na odbyt“ a dosahovaly svého cíle. Milost obrácení patří jistě k těm největším. Jsem přesvědčen, že ani ono první a exemplární obrácení spojené se svatořečením, jaké se událo se svatým Dismasem, společníkem Ježíšova ukřižování, se neobešlo bez spásného vlivu Panny Marie. Už během křížové cesty se musela mezi nimi odehrát výměna pohledů, které jsou výmluvnější než výměna slov. Vznešené a důstojné utrpení Ježíšovy Matky po boku jejího Syna bylo pro Dismase jasným svědectvím o jeho skutečné identitě a její soucit s trpícím zločincem působil jako mocná přímluva.

Pro Newmanovu konverzi jeho mariánská úcta a růženec zname-

Pokračování na str. 13

Jeden z deseti

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

*Nikdo se nenašel,
kdo by vzdal chválu Bohu, jen tento cizinec?*

Dříve než se necháš těmito řádky povzbuďte tímto příběhem deseti malomocných, přečti si pozorně dnešní kratičký úryvek z Lukášova evangelia. Jestliže se dobře připravíš a soustředíš, můžeš být nejen svědkem, ale i spoluúčastníkem zázračného uzdravení.

Ježíš se ubírá se svou družinou opět do Jeruzaléma. Miluje toto město, kde stojí chrám jeho Otce. Jeho cesta je pro tebe příkladem a povzbuzením, abys rád putoval na místa, která si Bůh vyvolil k tomu, aby je posvětil a rozdával zde své milosti a dary. Nelituj námahy a připoj se kajicně k poutníkům, vždyť v jejich středu je sám Boží Syn.

Nedaleko jednoho samařského sídla jde poutníkům vstříc jiná skupina. Ty nešťastníky postihla zlá nemoc, která je odsoudila k údělu vyhnanců. Nakazili se malomocenstvím, které začalo nenápadnými příznaky, ale pak neúprosně prostupuje celým tělem, až je přivede k bolestnému mrtvolnému rozkladu zaživa. Odpor a hnus, který pociťuješ již při samém pomyslení na zmračená, rozpadající se těla, je pro tebe upozorněním, že se zde setkáváš jen s náznakem politováníhodného stavu, do jakého přivádí lidskou duši malomocenství hříchu.

Někdo těm nešťastníkům vrátil naději. Pospíšil si, aby je upozornil, že tudy podle svého obyčeje půjde veliký Prorok a Divo tvůrce. Co lepšího mohl pro ně vykonat? Nemocní se s důvěrou chápou své příležitosti. Minout se s Ježíšem, když jde okolo, může znamenat, že by jej propásli navždy. Zůstávají stát opodál, ale ani zákonem předepsaný odstup nijak nezmenšuje jejich víru, která jim vnuká ta nejlepší slova: *Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi!*

Zvolili prosbu, které Ježíšovo Srdce nemůže odolat. Tu nesmírnou pouť z lůna Otceva až na zem podnikl právě proto, aby ukázal lidem nekonečnou Boží slitovnost. Má od věčnosti před očima všechnu tu bídu, kterou si lidský rod přivodil jako důsledek své pýchy a vzdoru. Pokorná prosba o smilování otevírá dokořán brány jeho všemohoucnosti, která tolik touží vrátit a obnovit ztracené zdraví těla i duše.

Ježíš tentokrát neuzdravuje prosebníky okamžitě. Dává jim pokyn, který je v sou-

ladu s předpisem Mojžíšova zákona: *Jděte a ukažte se kněžím!* Jejich uzdravení bude dokonalé, bude-li potvrzeno úřední autoritou. Skupina prosebníků bez váhání plní Mistrův příkaz. Jejich poslušnost je potvrzením jejich víry. Vzpomeň si na to, kdykoliv uslyšíš ve svém srdci výzvu, abys představil knězi stav své duše. Poděkuj Pánu, že ti dává k dispozici tak snadno dostupnou svátostnou instituci, kde se ti dostane ujištění, že jsi očištěn. Víra a poslušnost vrátily malomocným beznadějně ztracené zdraví. Zoufalé vyhlídky na dlouhé a strastiplné umírání v bezútěšné opuštěnosti se nečekaně mění v novou perspektivu, která vrací uzdraveným životní radost, sílu i přátele. Proživej s nimi jejich šťastnou proměnu s vědomím, že opravdové uzdravení duše a srdce ti vrací ještě mnohem více. *Zpívejte Hospodinu novou píseň, neboť učinil divy⁽¹⁾.*

Jeden z omilostněných pociťuje v tomto stavu nejen radost, ale i hlubokou vděčnost. Jeho srdce jej táhne zpět za jeho dobrodincem. Nešetří námahou, dokud ho nenajde, aby *padl tváří k Ježíšovým nohám*. Nemáš dostatek důvodů, aby ses připojil k němu? Na radostnou událost desetinásobného zázraku však padl stín lidské nevďčnosti.

Čím to, že Ježíši se přišel s díky poklonit jen cizinec a jinověrec? *Kde je ostatních devět?* Boží velkodušnost by neměla být nikdy přijímána jako samozřejmost, ani těmi, kteří se domnívají, že mají k Bohu blízko. Zamysli se nad Ježíšovou otázkou a vzpomínej, zda i tebe nezahanbuje upřímná vděčnost těch, kterým se dostalo mnohem méně poznání a milosti než tobě. Nemyslíš, že jsi povinen děkovat z celého srdce nejen za to, co jsi ztratil a opět našel, ale za všechno, co jsi a co máš? To, že jsi, že jsi zde, že víš, kdo je to Ježíš, a můžeš s ním osobně hovořit, kdykoliv chceš, to je vlastně ještě mnohem větší zázrak než uzdravení desítky malomocných.

I když jsme nevěrní, Ježíš zůstává věrný, protože nemůže zapřít sám sebe. Vytrvale a trpělivě hledá, aby spasil, co zahynulo⁽²⁾. Blahopřej Samaritánovi k jeho obnovenému zdraví a navrácené radosti a poděkuj mu také za jeho příklad a upřímnost, s jakou hlasitě chválí Boha. Nemáš o nic méně důvodů k vděčnosti a chvále. Ale nejdříve si dobře prohlédni svou duši, dokud máš Ježíše tak blízko. Jsou-li tu známky nastupující, či dokonce pokročilé choroby, využij této příležitosti tak, jak to učinilo těch deset. Ježíši, Mistře, smiluj se nade mnou!

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ resp. žalm 98; ⁽²⁾ srov. Lk 19,10

Liturgická čtení

1. čtení – 2 Král 5,14–17

Náman sestoupil k Jordánu a ponořil se do něho sedmkrát podle nařízení Božího muže Elizea a jeho tělo se obnovilo jako tělo malého dítěte a byl čistý. Náman se vrátil k Božimu muži s celým svým doprovodem, stanul před ním a řekl: „Hle, už vím, že není Boha po celé zemi, jen v Izraeli. Nyní vezmi, prosím, dar od svého služebníka.“ Elizeus odpověděl: „Jako že je živ Hospodin, jemuž sloužím: Nic nevezmu!“ Ačkoli na něj naléhal, aby vzal, odepřel. Náman pak řekl: „Když tedy opravdu nechceš, dovol mi vzít tolik prstě, kolik unese sprežení mezků, neboť tvůj služebník nebude už obětovat celopaly a žertvy jiným bohům, jen Hospodinu.“

2. čtení – 2 Tim 2,8–13

Milovaný! Mysli na Ježíše Krista, Davidova potomka, který byl vzkříšen z mrtvých. To je moje evangelium. Právě kvůli němu trpím, dokonce jako zločinec v poutech. Ale Boží slovo spoutáno není. Proto kvůli vyvoleným snáším všechno, aby také oni došli spásy a věčné slávy skrze Ježíše Krista. Tohle je jisté: Když jsme s ním umřeli, budeme s ním také žít. Když vytrváme, budeme s ním i kralovat. Když ho zapřeme, zapře také on nás. Ale i když my jsme nevěrní, on zůstává věrný, protože nemůže zapřít sám sebe.

Evangelium – Lk 17,11–19

Na cestě do Jeruzaléma procházel Ježíš mezi Samařskem a Galilejí.

Když přicházel do jedné vesnice, šlo mu naproti deset malomocných. Zůstali stát opodál a volali: „Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi!“

Když je uviděl, řekl jim: „Jděte a ukažte se kněžím.“ A jak odcházeli, byli očištěni.

Když jeden z nich zpozoroval, že je uzdraven, vrátil se, mocným hlasem velebil Boha, padl Ježíšovi k nohám tváří až k zemi a děkoval mu. Byl to Samaritán.

Ježíš na to řekl: „Nebylo jich očištěno deset? Kde je těch devět? Nikdo z nich se nenašel, aby se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec?“

A jemu řekl: „Vstaň a jdi! Tvá víra tě zachránila.“

Blahoslavený Bartolo Longo

Bartolo Longo se narodil v roce 1841 v Latianu u Perugie. Odešel do Neapole, aby zde studoval práva. Neapolská univerzita byla těžkou zkouškou nikoliv pro jeho obor, ale pro jeho víru. Dosáhl sice doktorátu, ale ztratil víru.

Ve styku s vlasteneckými profesory, kterým se stalo křesťanství zcela cizím, a se studenty liberály se ocitl ve velké krizi, i když zcela nezanechal modlitby.

Četba knihy *Život Kristův* od Renana ho zcela dezorientovala a začal pochybovat o Kristově božství. Renan byl racionalista a byl odpůrcem všeho nadpřirozeného.

Pak se Longo setkal s přítelem, který praktikoval spiritismus, a to celou situaci ještě více zhoršilo. Bartolo Longo hledal ve spiritismu odpověď na své pochybnosti. Upadl mezi satanisty a stal se jejich „knězem“.

Kromě toho, že se stále více vzdaloval od křesťanství, začal praktikovat dlouhé posty, aby zvýšil svou vnímavost k temným silám, a poškodil si tak vážně fyzické i duševní zdraví.

Měl však štěstí, že jeho přítelem byl prof. Vincenc Pepe, člověk svatého života, který svými modlitbami a modlitbami dalších svých přátel přivedl Bartola Longa k dominikánovi Albertu Radente, kterému se Longo vyzpovídal 29. května 1865 v kostele svatého Dominika v Neapoli.

Po měsíci a každodenních rozhovorech s knězem přijal 23. června první svaté přijímání a vrátil se ke křesťanskému životu. Nyní se snažil vnést evangelium do toho prostředí, které ho připravilo o víru. Tam, kde ho znali jako rebela, stal se volavkou pro své bývalé přátele.

Stýká se s mnoha významnými křesťanskými osobnostmi, mezi nimi s ctih. Kateřinou Volpicelli, apoštolkou Božského

Srdce, a s hraběnkou Marianou, která byla vdovou po hraběti De Fuscovi a vlastnila pozemky ve Valle di Pompei. Protože bydlela daleko od svých statků, byla ve správě těchto věcí nezkušená a měla velké starosti s čt-

Hraběnka Marianna De Fusco

nými dětmi, nabídl se jí Bartolo, že se stane bez nároku na odměnu správcem jejího majetku. To ho zavedlo na začátku října 1872 do Pompejí.

Valle di Pompei byla malá vesnice několik kroků od trosk antického římského města, které zničil výbuch Vesuvu. Ve vsi byl malý kostelík jako centrum malé farnosti. Kostel byl v překerní situaci: plný pavučin a s dřevěným nedůstojným oltářem. V místě nebyla škola ani žádný úřad. V této obci Bartolo Longo

Panna Maria Růžencová

hloubá o své minulosti, o svých hříších a nejistotě, zda došel odpuštění od Pána.

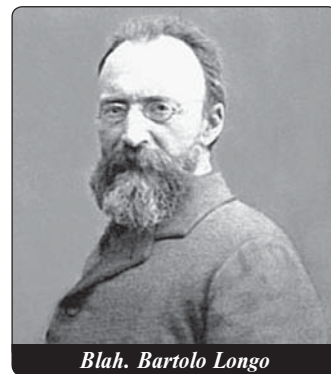
Když se tak toulal bez cíle, došel do uličky zvané Arpaia a uslyšel hlas, který ho pobízel, aby propagoval růženec za svou vlastní spásu. Vzdálený zvon právě vyzváněl k Anděl Páně. Longo si klekl na holou zem a modlil se tak dlouho, až ho opanoval mír, jaký ještě nikdy nezakusil. Vstoupil do třetího řádu svatého Dominika a přijal jméno „Fra Rosario“.

Dal se ihned do díla. Nejdříve jako katechista, pak jako pomocník faráře organizoval náboženské lidové slavnosti. Připravil také lidové misie, které svěřil třem diecézním kněžím z diecéze Castellammare di Stabia. Bylo to v první polovině listopadu 1875.

Blah. Bartolo Longo s dětmi

Potřeboval obraz Panny Marie Růžencové, který by snad mohl získat v Neapoli. Vypravil se tam 13. listopadu 1875 a myslel, že ho koupí v obchodě, kde ho už jednou viděl. Ale Prozřetelnost chtěla, že potkal svého zpovědníka Alberta Radente, a to celou věc změnilo. Pater Radente získal před mnoha lety obraz Panny Marie Růžencové od jednoho vetešníka. Protože jej chtěl uchránit profanace mezi tolika krámy a od vlastnění církevního majetku státem, svěřil obraz sestře Marii Concettě De Litala De Rosariello di Porta Medina, která ho žárlivě opatrovala. Otec Radente daroval obraz Bartolovi, a ačkoliv nebyl krásný a neměl

Blah. Bartolo Longo

valnou hodnotu, byl pro venkovský kostel docela vhodný. Protože obraz byl dosti rozměrný, svěřili ho rolníku Angelu Tortorovi, aby ho dopravil do Pompejí. Tortora naložil na svůj povoz hnůj ze stájí neapolských pánů, aby ho zavezl rolníkům ve Valle, a na tento náklad položil obraz zabalený do plátna.

Malíř Guglielmo Galella, který renovoval obrazy z pompejských vykopávek, provedl renovaci obrazu.

Mezitím přišel do Pompejí biskup z Noly, protože Valle di Pompei byly součástí jeho diecéze. Zaradoval se z nového kvasu víry, díla advokáta Bartola Longa, a protože jako moudrý pastýř viděl dopředu, vyzval k výstavbě nového kostela a označil místo, kde by to bylo vhodné.

Tak začalo hledání vhodného pozemku. Také hraběnka De Fusco, která nejdříve tvrději odmítala, začala projevovat zájem a stala se svědkem prvního zázraku. Dne 3. února 1876 se odebrala do Neapole a sbírala příspěvky na výstavbu kostela pro chudé občany ve Valle. Setkala se s ochotou u slečny Anny. Ta vyprávěla hraběnce de Fusco o své dvanáctileté neteři Klorindě, postižené těžkou epilepsií, kterou lékař prof. Cardarelli pokládal za nevléčitelnou.

13. února, kdy obraz Panny Marie, restaurovaný, jak to jen bylo možné, byl poprvé vystaven v Pompejích k veřejné účtě, modlil se všechen lid růženec a Klorinda byla náhle zcela uzdravena. Byl to první z celé série zázraků, které se pak ve svatyni v Pompejích udály.

Horlivost, jakou zázrak vyvolal, přiměla biskupa, aby ihned posvětil základní kámen budoucího kostela. Bylo to 8. května ve svátek svatého Michaela archanděla na hoře Gargano, jehož ochraně chtěl stavbu zasvětit.

Stavba nebyla zadána architektovi na základě smlouvy, ale Boží prozřetelnost poslala architekta Antonia Cua, který nabídl bezplatně své služby při zpracování projektu i při vedení stavebních prací.

Obraz, který restauroval malíř Galella, se jevil příliš tuctový, a tu nabídl pomoc prof. Federico Maldarelli z neapolské Akademie. S pomocí pana Františka Chiariella, který měl velké

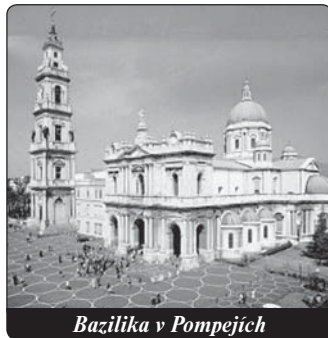

Obraz Panny Marie Růžencové

zkušenosti s restaurováním materiálů, dostal obraz zcela nový vzhled. Navíc Bartolo Longo si přál, aby místo svaté Růženy byla na obraze svatá Kateřina Sienská.

8. května 1887 byl posvěcen nový oltář a trůn Panny Marie. Týž den také vzniklo první charitativní dílo v Pompejích, sirotčinec pro dívky. Prvním sirotkem byla dívka z Benátek jménem Maria. Pak přišlo dalších 5, pak 15 a pak už se ani nepočítaly.

6. května 1891 byl posvěcen nový kostel a 24. května vydal Bartolo Longo výzvu k mariánským ctitelům na celém světě k založení nadace Opera per i Figli dei Carcerati (Dílo pro děti vězňů).

Bazilika v Pompejích

Prvním z těchto dětí byl chlapec vězně z Kalábrie, který se později stal knězem. Toto dílo však napadali bezvěreční představitelé kultury a vědy, kteří tvrdili, že takové děti jsou nevychovatelné. Fakta a spisy Bartola Longa svědčí o opak.

Bartolo Longo byl nakonec očerněn pomluvami, které se dostaly až k papeži Piu X. Na radu P. Ludvíka da Casoria pojmenovali Bartolo a hraběnka De Fusco dílo jménem Pia X.

Když si papež ověřil pravdu, prokázal zakladateli velkou poctu a schválil „Zbožnou celosvětovou jednotu modlitby svatého růžence společně a v rodinách“. Papež Pius X. byl prvním zapsaným členem.

V roce 1921 ve věku 80 let dokončil Bartolo Longo své dílo otevřením Institutu pro dcery vězňů, „poslední slib jeho srdce“, který následoval po svatyni, která je nyní papežskou bazilikou zasvěcenou kultu svatého růžence rozšířeného do celého světa. Šlo o simultánní modlitbu růžence 8. května a v první říjnovou neděli na úmysl, aby bylo prohlášeno dogma o Nanebevzetí Panny Marie. U chrámu vzniklo celé Mariino město se školami, domovy, nemocnicí, poštou a tiskárnou.

Bartolo Longo zemřel v pověsti svatosti ve věku 85 let 5. října 1926 a je pochován i se svou manželkou hraběnkou De Fusco v pompejské růžencové bazilice. 26. října 1980 ho papež Jan Pavel II. prohlásil za blahoslaveného.

Pramen: www.enrosadira.it/santi/b/bartololongo.htm

Překlad -lš-

Svatý růženec a světci

V životě svatého Pia X. se vypráví epizoda, že jednou při audienci se představil jeden chlapec s růžencem na krku. Pius X. na chlapce upřel nějakou chvíli zrak a pak řekl: „Chlapče, odpoučím se do tvé modlitby růžence v jakékoliv věci...!“

Z těchto tak prostých slov můžeme ihned pochopit hodnotu modlitby růžence v širokém rozsahu: „Jakákoliv věc...“, může to být milost a útěcha, obrácení, posvěcení, vytrvalost a podpora, zkrátka každou dobrou a svatou věc je možno získat modlitbou svatého růžence.

Se svou obvyklou prostotou nás i sv. Terezička ujišťuje, že „růžencem může obdržet všechno“, a dodává: „Podle jednoho milostného obrázku je to dlouhý řetěz, který spojuje nebe a zemi; jeden konec je v našich rukou a druhý konec v rukou svaté Panny... Růženec stoupá jako kadidlo k nohám Všemohoucího. Maria ho ihned vrací jako požehnanou rosou, která obnovuje naše srdce.“

Od svatého Dominika až po naše dny celé dějiny světců nám ukazují, že požehnaný růženec je vynikající nástroj milosti a účinný prostředek k duchovnímu povznesení, vzácná strava pro vnitřní život, je to „Jakubův žebřík“, jak říkal sv. Anibal Francouzský, „po kterém vystupují naše prosby a sestupují milosti“. Všichni můžeme vystupovat po tomto „žebříku“ milostí.

Růženec je Mariin dar. Svatý Karel Boromejský nazýval růženec „nejbožstější pobožností“, kterou je třeba vštěpovat všem. Svatý Vincenc z Pauly ho nazýval „breviářem laiků“ a kardinál Schuster „lidový žaltář“.

V růženci se nám Panna Maria zcela darovala. V patnácti obrazech předložených našemu rozjímání v harmonickém rytmu Zdravas Maria je obsa-

žen její život, její díla, její privilegia, všechny její milost a její zásluhy.

Papežové a svatyně

Mnoho papežů milovalo růženec jako Mariin dar, vyzvedávali a doporučovali ho celé církvi a obdařovali ho hojnými odpustky. Jeden z nich, papež Lev XIII., byl přímo nazván „růžencovým papežem“. Svatý Pius X. nazýval růženec „modlitbou par excellence“. Služebník Boží Pius XII. vyjádřil úžasnými slovy hodnotu a krásu růžence, když ho označil jako: „synléza večerní oběti, věnec z růží, hymnus chval, rodinná modlitba, souhrn křesťanského života, bezpečná záruka nebeské přízně, pomoc k dosažení spásy“.

Encykliky, buly, dekrety a dokumenty, které vydali papežové na toto téma, se počítají na stovky. Pavel VI. říká, že „růženec je pobožnost celé církve“. V encyklice o svatém růženci (Con-sueverunt Romani Pontifices) doporučil horoucími slovy křesťanskému lidu, aby bral do rukou požehnaný růženec, který se dnes bohužel často dává stranou, a vyprošoval od Matky Boží milosti pro církev a lidstvo, které pocituje strašnou úzkost z ohrožení.

Papež Jan Pavel II. dal vynikající příklad růžencové zbožnosti. Nazval ho „upřednostněnou modlitbou“.

Boží lid po dlouhá staletí byl velmi citlivý na tento „Mariin dar“. Dnes můžeme obdivovat tři slavné růžencové baziliky: v Lurdech, ve Fatimě a v Pompejích, kam proudí nesmírné zástupy poutníků s růžencem v rukou.

A co říci o Svaté Hoře Varese, která je celá věnována růženci. Kolem cest vedoucích ke svatyni jsou růžencové kaple. Víra a láska k růženci zde vytvořila obdivuhodná díla, která udivují a uchvacují. ▶

Modlitba podle evangelia

Pius XII. říkával, že „růženec je kompendium evangelia“. Je to nejkrásnější shrnutí dějin spásy. Kdo zná růženec, zná Ježíše a Marii a zná svou cestu k věčnému určení. Podle Pavla VI. růženec uvádí duši do přímého styku s pravými prameny víry a spásy. Růženec ožívuje tajemství vtělení a vykoupění, která Ježíš a Maria vykonali pro spásu lidstva.

Pavel VI. zdůrazňuje, aby při modlitbě růžence nikdy nescházelo rozjímání o jeho tajemstvích. Bez něho je růženec jako tělo bez duše a taková modlitba se může stát jen mechanickým opakováním slov. Naopak rozjímání naplňuje duši radostí z příchodu Mesiáše, bolesti ze spásného utrpení Ježíše Krista a slávou ze zmrtvýchvstání, která zaplavuje církev (Maria-lis cultus 44–49).

Jestliže lidský život je ustavičným řetěz nadějí, bolesti a radostí, nachází v růženci své místo v milosti: Maria nám pomáhá, aby se náš život stával podobným Ježíšovu životu, tak jako ona s ním sdílela každou obět, utrpení i radost a slávu.

Jestliže člověk tolik potřebuje milosrdenství, růženec nám je získává opakovanou prosbou „pros za nás hříšné“ a obohacuje nás odpustky, často plnomocnými, pokud splňujeme potřebné podmínky. Růženec je poklad milosrdenství, který církev vkládá do rukou každého věřícího. Kéž by nezůstával zanedbán a přehlížen.

Růženec a Eucharistie

Kdo by mohl zapomenout na postavu svatého Otce Pia, který se celé hodiny modlil růženec před Nejsvětější svátostí. Velké zástupy poutníků ho tak viděly jako nového Mojžíše, který se modlí za své bratry ve vyhnanství.

Růženec, který se modlíme před Nejsvětější svátostí, nám získává plnomocné odpustky. Je to dar zvláštních milostí, jimiž chce Ježíš ocenit tuto králov-

nu mariánských modliteb. Když je to možné, máme modlitbě růžence před Nejsvětější svátostí dát přednost. Ježíš je nekonečně šťastný, když slyší modlitbu své nejsladší Matky.

Podle Pavla VI. je růženec prahem a branou k liturgii a nejlepší přípravou i důležitým ke mši svaté, svatému přijímání a svátostnému požehnání.

Služebník Boží Giunio Tinarelli, dobrovolná obět utrpení, chtěl mít na svém lůžku bolesti vždy u sebe misálek a růženec a ve chvílích nejvyššího utrpení je držel v rukou.

P. Anselm Treves a P. Pio, kteří sloužili mši časně ráno, se na ni připravovali dlouhými růženci. P. Pio začínal s přípravou v jednu hodinu v noci, modlil se breviář a mnoho růženců, někdy jich bylo i dvacet. Až do 3.50 hod. se připravoval s Panou Marií, která ho někdy, jak napsal, s mateřskou něžností doprovázela k oltáři.

Jak píše Pavel VI., ve mši svaté se pod rouškou svatých znamení zprítomňují největší tajemství vykoupění. Růženec, který se modlíme v rozjímání, přivádí tato tajemství na mysl a podněcuje vůli, aby se stala normou pro náš život (Maria-lis cultus 48).

Jestliže se přede mši svatou modlíme bolestný růženec, rozjímání o Ježíšově umučení a smrti je živou přípravou na kalvarskou obět, která se nekrvavě obnovuje v rukou kněze na oltáři.

Jak působivé je, když se modlíme radostný růženec po svatém přijímání! Jako Maria přijala Ježíše do svého lůna a tam se mu klaněla jako svému Bohu, tak vstupuje do našeho srdce tentýž Ježíš se svým tělem, duší, božstvím, abychom se mu klaněli ve stejné láskyplné adoraci jako Maria. Tak si počínali sv. Josef Kupertinský, sv. Alfons z Liguori a svatý Otec Pio. Panna Maria je nebeskou pokladnicí, která shromažďuje milost za milostí pro své milované děti.

(Pokračování)

Poselství Královny míru

Drahé děti! Dnes jsem s vámi a všechny vás žehnám svým mateřským požehnáním míru a povzbuzuji vás, abyste ještě více žili svůj život víry, neboť jste ještě slabí a nejste pokorní. Povzbuzuji vás, děti moje, abyste méně hovořili a více pracovali na svém osobním obrácení, tak aby vaše svědectví bylo plodné. A váš život ať je neustálou modlitbou. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!

Medžugorje 25. září 2010

DALŠÍ ZÁZRAK BLAHOŠLAVENÉHO?

Vatikánské úřady prošetřují případ mexického novorozeněte, které podle prenatalní diagnostiky mělo přijít na svět značně znetvořené. Matka si vyprosila od nového blahoslaveného kardinála zázrak a dítě se narodilo zcela zdravé. Vatikánský představitel Andrea Ambrosi odcestoval v té záležitosti do Mexika. K uzdravení došlo poté, co bylo oficiálně oznámeno Newmanovo blahorečení.

EXKOMUNIKOVANÝ KNĚZ

Biskup Thonas Olmsted ze státu Arizona (USA) exkomunikoval kněze, který se účastnil „kněžského svěcení“ jedné ženy. „Takové akce mají těžké následky pro spásu duše těch, kteří se jich účastní.“ Dotyčný kněz už byl jednou postižen za to, že v kostele podporoval iniciativu za práva homosexuálů.

VTIPNÁ REPLIKA

Socialisté v Salcburku představili na předvolebním plakátě svou kandidátku a dosavadní hejtmanku uprostřed dětí ze školky se sloganem: „Moje školka. Moji přátelé. Moje oblíbená hejtmanka.“ „Mládež pro život“ vyrobila perzifláž: hejtmanku s jedním dítětem a jednou siluetou a napsal: „Protože jsem nepřežil Vaši potratovou stanicí: Žádná školka. Žádní přátelé. Žádná oblíbená hejtmanka.“

Pod tím stálo drobným písmem: „Podle pokynů paní hejtmanky bylo od dubna 2005 utraceno v zemské nemocnici v Salcburku 4000 dětí. Nevolte SPÖ a její potratovou politiku.“ Socialisté mládež žalovali a vy-

hráli to u dvou soudů. Nejvyšší soud však rozsudky zrušil s odůvodněním, že parodie jsou chráněny jako projev svobody názorů. Odvolal se přitom na příkaz, který dala hejtmanka zemské nemocnici, aby prováděla potraty. Perzifláž byla zveřejněna na internetu a rozeslána do 90 tisíc domácností.

TREST ZA PORUŠENÝ PŮST

V Alžírsku byli zatčeni dva křesťanští zedníci, kteří pracovali na stavbě a byli zpozorováni, jak v měsíci ramadanu pijí ve dne vodu. Tím porušili půst. Prokurátor žádá, aby byli odsouzeni každý ke třem letům vězení. Četní obyvatelé proti tomu protestují.

BŮH PŘECE JEN STVOŘIL SVĚT

Britský astrofyzik Stephen Hawking prohlásil, že Boha není ke vzniku světa zapotřebí. „Velký třesk“ je prý nevyhnutelný důsledek fyzikálních zákonů. Boží ruky k tomu není zapotřebí. Pro vysvětlení mu postačí zákony tíže. Proti jeho tvrzení se rozhodně postavil matematik John Lennox. Fyzické zákony mohou vysvětlit, jak něco funguje, ale je absurdní myslet si, že fyzikální zákony něco učinily z ničeho. Přírodní vědy a náboženství si neodporují. Spíše krása a účelnost zákonů vede k víře ve Stvořitele. Právě křesťanská víra dává přírodním zákonům smysl. Poselství ateismu, že člověk hledá sebeuspokojení a přežití, zanechává po sobě depresi. Ateismus je beznadějná víra. Naopak křesťanské poselství o zmrtvýchvstání Krista dává naději pro budoucnost.

Kath-net

Soukromá zjevení v životě Církve, jejich význam a meze

Úvodem

Mnozí spatřují ve vyprávění o mariánských zjeveních zaoctávající lidovou zbožnost, která se vytváří na hojně navštěvovaných poutních místech, kde se snaží pohledem na doteky země a nadpřirozena získat jistotu víry, že se může bezmezně oddávat této své spiritualitě.

Někteří skeptikové se mohou odvolávat na zdrženlivost Církve vůči nadpřirozeným fenomenům, a tím i soukromým zjevením, protože „božskou a katolickou vírou“ je možno „věřit jen tomu, co je obsahem zjeveného Božího slova a co Církev jako zjevené předkládá“. Protože Zjevení skončilo spolu s apoštolskou dobou, nepotřebujeme čekat na nějaký dodatek Zjevení, protože to by znamenalo, že Bůh v Ježíši Kristu nám všechno neřekl. Nebylo by to poslední Kristovo slovo k nám. Proto se někdo může právem odvolávat na to, že mariánská zjevení nejsou ke spáse potřebná.

Pro určitou skepsi, která se týká zjevení a nadpřirozených sdělení, je však příznačné, že je plodem intelektuální pýchy. Od dob osvícenství se mnozí domnívají, že lidský život se musí obejít bez zvláštních Božích zásahů a všechno ostatní je s dnešním světovým názorem neslučitelné.

Přes všechnu tuto skepsi je nicméně nesporné, že mariánská zjevení patří k nejvýraznějším náboženským fenomenům nové doby.

Soukromá zjevení jako mystický fenomén

Mariánská zjevení patří k soukromým zjevením, která je třeba odlišit od veřejných zjevení v Kristu. Představují mystický fenomén a patří k zákonitostem mystického života, jejichž zákla-

dy formulovali mystici a velcí teologové Církve.

Patří k nim nejen Terezie z Avily a Jan od Kříže, ale také kardinál Bona ve své knize o rozlišování duchů a Prosper Lambertini, pozdější Benedikt XIV., ve své Sumě o svatořečení Božích služebníků.

Pojem mystika získal mnohoznačný obsah, protože je používán i v nekřesťanské a parakřesťanské oblasti. Tuto rozmanitost je třeba mít na zřeteli, když usilujeme o vymezení ryze křesťanské mystiky. Mystika v katolickém pojetí je více než city naplněná sentimentalita, třeba i s převládajícím náboženským obsahem. O nadpřirozených pravdách víry a o působení božské milosti nemá věřící zpravidla bezprostřední vědomí. Věci víry mohou být obsahem jen úkonu víry, nejsou předmětem zkušenosti. Mystici si očišťováním myslí a citů razí cestu k smyslovému ověření a k rozumu. Mystik získává *cognitio Dei experimentalis*, učitý druh vnímání tajemství víry a Božího působení na vnitřní život duše.

Těžiště mystiky spočívá v rozvinutí nadpřirozeného života milosti, které se uskutečňuje vlivem darů Ducha Svatého. Vidění, soukromá zjevení a jiné mimořádné jevy, které k tomu někdy přistupují, jsou přitom něco druhotného. V tomto smyslu je akt nadpřirozené lásky před Bohem něco většího než vzkříšení mrtvého k životu. I když v podstatě mystiky není třeba hledat mimořádné průvodní jevy, ony nicméně do oblasti mystiky patří. K tomu počítáme také prorocká sdělení, k nimž vždy dochází u mariánských zjevení.

S mariánskými zjevením jako mimořádnými průvodními jevy mystiky se pojí symbolický charakter. K přijímání takových zjevení a sdělení dochází

vždy v kontextu s úkonem víry, který nepřevádí víru na vědění, ale neodporuje rozumové úvaze. Jde o hluboce osobní akt, který se týká božského sdělení a který nespočívá v tom, že někdo něco vidí, ale v tom, že jiná osoba, pro ostatní zpravidla neviditelná, vstupuje do prostoru vnímání věřícího subjektu a sděluje se mu. Svatá Terezie píše v 28. knize o zjeveních Kristova lidství: „Vidění jsem nikdy neviděla svým tělesným zrakem, nýbrž zrakem duše.“ Svěťtice mluví o živé přítomnosti spatřené osoby.

Imaginativní poznávání pod nadpřirozeným vlivem je třeba chápat jako něco živého v tom smyslu, že znamenají **skutečnou přítomnost osoby, kterou představují a vyvolávají**. Vizionáři tak mohou například reálně komunikovat s osobní Mariinou skutečností.

Rozdíl mezi viděním a zjevením

Toto rozlišení není snadné, protože Maria se i ve zjeveních představuje vizionářům jako vidění. Když však zkoumáme zprávy o viděních, která jsou v životě světců častá, pak jako cíl těchto vizí nacházíme **duchovní život svěťtce**, který má spolu s jeho apoštolátem dostat nový směr. Velká uznaná mariánská zjevení nemají v prvé řadě za cíl duševní stav prvotních adresátů, nýbrž svým jasným obsahovým zaměřením se obracejí **na celou Církev i celý svět**, který potřebuje záchranu.

Jsou tedy jako zjevení nejdřív osobní a soukromá, ale nejsou šitá na míru jednotlivým vizionářům, nýbrž jsou nadindividuální a mají univerzální záběr. Církev sice nezavazuje svým schválením jednotlivé věřící k přijetí soukromých zjevení, ale oceňuje tato prorocká svědectví prá-

vě pro jejich zaměření k zvláštní nouzi a potřebám života víry v daném období.

Mariina role

Při mariánských zjeveních počínaje rokem 1830 se objevují nejen výslovná poselství, ale také mnoho dalšího, jako pohyby zjevení, gesta, symbolika barev a doprovod jinými osobami a často i zázraky.

Maria se představuje jako dobrotivá a starostlivá matka, která se obrací k lidem jako ke „svým dětem“, aby jim poskytla zcela konkrétní pomoc a podala jim svou ruku. Aby mohly v duchovním životě klášter odpor hříchu, doporučuje zvláště ocenění svátosti a určité pobožnosti jako modlitbu růžence a zasvěcení Panně Marii. Její zásahy směřují k **vykoupení člověka a jeho naplnění ve slávě**.

Její mateřská starostlivost se projevuje v určitých příznačných momentech; tak poukazuje na následky vzpoury proti Bohu – což je typické zvláště pro Fatimu. Kdo pozorně studuje poselství, objeví v Marii velkou prorokyni doby a Církve, prorokyni, která své poslání staví do služeb lidí, povoláných ke spáse, protože ta je v dané době obzvláště ohrožena. Je to prorocká služba, která pomáhá jejím duchovním dětem pochopit znamení doby a volá je k těsnějšímu sepětí s Kristem. T. Bertone konstatuje: „Po strašných událostech 20. století, které patří k nejkritičtějším událostem lidských dějin a vrcholí »krvavým atentátem proti mírnému Kristovu zástupci na zemi«, zvedá se opona nad skutečností, která tvoří dějiny, a tato skutečnost má hluboký duchovní smysl, který však pro dnešní myšlení hluboce poznamenané racionalismem nepředstavuje žádný význam.“

M. Hauke poukazuje na dějinně teologickou klíčovou funkci „Zázračné medailky“ z roku 1830. Na medailce z Rue du Bac je zobrazena ikonograficky skladba témat, která se vyznačují

ZÁZRAK NASTOUPIL PŘESNĚ

Tradiční zázrak s krví svatého Januária v Neapoli se opět uskutečnil. Ještě během kázání kardinála Sepe ukázal pohyb bílé roušky nástup zázraku. Kardinál pak za velkého jásotu věřících ukázal všem ampulky s tekutou krví prvokřesťanského mučedníka. Pokud se zázrak zdrží nebo dokonce nenastoupí, pokládají to věřící za špatné znamení. Svatý Januarius byl podle tradice popraven 19. září 305 za císaře Diokleciána. K zázračnému zkapalnění jeho krve dochází od středověku 19. září, 16. prosince a v sobotu před první květnovou nedělí.

Kath-net

znaky témat typických pro sled časů. V centru stojí tematika Mariina prostřednictví milosti. Je tu mariánský význam „velkého znamení“ z Apokalypsy: návrat Krista předchází zápas Církve a Marie proti Satano- vi. Ve smyslu konce časů lze očekávat, že tento boj s blížící se paruzií se bude stále více vy- hrocovat. Četní autoři spojují mariánská proroctví, jak se objevují po roce 1830, s dějinnou teologií Marie Ludvíka Grigniona z Montfortu. Tato teologie nabízí rámec, který silně **zdůrazňuje eschatologický význam mariánských zjevení.**

Typologie poselství v Guadalupe, Lurdech a Fatimě

Guadalupe v Mexiku je nejen největší současné poutní místo, nýbrž patří mu typický význam pro inkulturaci křesťanství. Je ve zvláštním spojení s latinsko-americkým katolicismem. Mezi 9. a 12. prosincem 1531 obrátila se Matka Boží čtyřmi poselstvími na Indiána Juana Diega. Zjevuje se jako Matka lidí, která by chtěla v Guadalupe stát svým dětem po boku přímluvou a pomocí. Lidský nevysvětlitelný způsobem dochází k vtisknutí jejího obrazu na tilmu Juana Diega. Ukazuje Marii podobnou jako ve zjevení Neposkvrněné. Symbolika barev, tunika a plášť Matky Boží, podobně jako její tvář mesticí jsou výrazná znamení pro **přerod pohanské obrazovnosti a obyčejů v křesťanský učený světový názor.**

V Lurdech se objevují ve vidění a zjevení Bernadettě Soubirous četná vnější znamení, která od počátku podtrhují věrohodnost zjevení, ale současně vyjadřují cíl Mariiny starostlivosti: **spásu všech lidí.** Především četná zázračná uzdravení, která jsou dobře dokumentována, zvou poutníky k tomu, aby pokročili od vnějších znaků k vnitřnímu smyslu poselství. Církve uznala lurdecká zjevení zavedením jejich liturgické oslavy.

V portugalské Fatimě má však zjevení „vnitřní závažnosti a bohatstvím poselství“ tu nejvyšší úroveň, což se odráží v opakovaném zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Fatimská tajemství ze 14. července 1917, zjevená ve třech částech, se soustřeďují na **kult Neposkvrněného Srdce Panny Marie a na prorocký význam události v Evropě ve 20. století.** Slunečným zázrakem v říjnu 1917, který Maria předpověděla: „V říjnu vykonám zázrak, aby všichni uvěřili“, získávají události vnější ověření, jehož sílu nemohli popřít ani nevěřící.

Děti spatřily ve zjeveních kromě božského světla, ve kterém mohly vidět i samy sebe, především trním korunované Srdce Panny Marie, které je znamením Mariiny **žádosti konat pokání.** Význam zástupného pokání je ústřední výpovědí Fatimy. Symbol Mariina Srdce vyjadřuje, jak hluboce je Matka Boží uchvá- cena Boží milostí a láskou a jak intenzivní je její náklonnost k lidem. Ten, kdo dokáže tlumočit fatimské zjevení a chce proměnit fatimské poselství ve skutek, pochopí, že bezvýhradná láska je vždy spojena s bolestí a utrpením – utrpením, které není vyhledáváno samo o sobě, nýbrž jako oběť smíru a pokání. Utrpení přijaté z lásky má ve spojení s utrpením Kristovým sílu proměnit hřích v milost a být tak pomocí pro ty, kteří jsou teprve na cestě k obrácení.

Když Maria říká: „Přinášíte mnoho obětí za hříšníky“, chce tím říct, že křesťanům se zde nabízí jedinečná příležitost svůj vlastní malý a zdánlivě bezvýznamný život **učinit plodným**

pro druhé a spolupracovat tak na vykoupení.

Podstata fatimského poselství se nevyčerpává poukazem na krizové fenomény. Chce poukázat na **potřebu znásobit modlitby a obětovat se,** aby byl prostřednictvím Panny Marie obnoven **mír v Církvi a ve světě.** Zaměření Fatimy je v nejvlastnějším slova smyslu eschatologické. Usiluje o nadčasové dílo spásy duší a o vítězství Neposkvrněného Srdce Panny Marie.

Poselství, která daleko překračují dětský horizont (jak je zjevné v La Salette, Lurdech i ve Fatimě), dokazují nadpřirozený původ těchto sdělení od samotného Boha, neboť člověk něčeho takového sám od sebe není schopen.

Projevuje se zde zvláštní **prorocké charisma Církve,** které je určitým doprovodem hierarchického učitelského úřadu. Maria je Prostřednicí Boží vůle lidem, a v tom smyslu je Prorokyní. V nám známých mariánských zjeveních naplňuje smysl prorockého úřadu – osvětlit Boží zjevení v Ježíši Kristu a pečovat o to, aby je lidé přijali. Třebaže proroci v biblické době hráli významnou roli, stali se minulostí. To o Matce Boží nelze říct, protože ona je služebnicí vykoupení ve stále trvajícím prostřednictví, které poskytuje lidstvu. Její prorocké poslání se vyznačuje tím, že vždy obsahuje zaměření na danou dobu. Tak poselství z Fatimy ze začátku 20. století poukazuje na hlavní zlo, které ohrožuje svět. Odhaluje propasti moderního způsobu života a sebestjisty lidí, kteří uvázli v **zaseplenosti vůči Bohu a v nekajícíchností.** Mariina prorocká služba

ukazuje dnešním lidem podstatu života s Bohem: modlitbu, pokání, zakotvení v Kristu a v Církvi, účast na svátostech a starost o věčnou spásu.

Teologie spásy a význam mariánských proroctví v církevním životě

Boží mateřství bylo slavnostně vyhlášeno na koncilu v Efe- su 431. Panenské mateřství je zdrojem velkého významu v dějinách spásy.

Maria spolupracovala s Duchem Svatým jako jeho nevěsta na vtělení Božího Syna, který je už novým stvořením a přináší člověku počátek vykoupení. Proto můžeme v Mariině mateřství spatřovat výraz zásadní možnosti, aby **člověk spolupracoval na spásu, kterou působí Bůh.** Z toho vyplývá velký spasitelský význam Mariina mateřství.

V milovaném učedníku Janovi byl Marii svěřen každý věřící: *Hle, matka tvá* (Jan 19,27). Maria je Matkou v řádu spásy. To znamená, že mateřský úkol Marie se rozšiřuje v tom smyslu: porodit člověka v milosti a pečovat o růst pokřtěných v milosti. Tato úloha připadla Marii, neboť ona sama jménem všech lidí přijala – zástupně pro všechny lidi – milost vykoupení, čímž je a zůstává jedinečným způsobem spojena s dílem vykoupení. Protože člověk není stvořen jen pro sebe, nýbrž má vždy také odpovědnost za duchovní blaho a konec konců i za spásu druhých, projevuje se soudržnost lidské rodiny v zákonu spásonosného zastupitelství. Na tom spočívá zvláštní Mariina péče o lidi, aby je přivedla ke spásu v Ježíši Kristu, jak ji zprostředkuje Církve a její svátosti. V encyklice *Redemptoris Mater* čteme: „Církve ví a učí, že veškerý spásný vliv blahoslavené Panny na lidi vychází z Božího zalíbení a z přemíry Kristových zásluh, opírá se o její prostřednictví, stále na něm závisí a čerpá z něho všechnu svou sílu. V žádném případě nezabráňuje přímému spojení věřících

s Kristem, naopak toto spojení dokonce podporuje.“

Jako Prostřednice všech mládostí má Maria účast na dění v Církvi a na životě jednoho každého, což ji vede k tomu, že v určitých situacích svým vedením a řízením působí ve společenství věřících. Děje se tak prostřednictvím vyvolených jednotlivců, kteří jsou pro druhé tlumočníky Mariiných přání a názorů.

Z eklesiologického hlediska mariánská zjevení překračují ryze soukromá a subjektivní vidění, a i když jsou primárně určena jednotlivci, jsou **zaměřena na celou Církev**. Mariin vztah k Církvi vyjádřila tradice v jejím titulu Matka Církve, který slavnostně proklamoval II. vatikánský koncil.

Přijetí Mariina poselství přispívá k posílení ducha pokání, zdůraznění jeho důležitosti, je důležitým impulsem k obnově sebeodříkání a přistupování k svátosti pokání. Děje se tak i v souvislosti s praxí prvních pěti sobot v každém měsíci, která vede k osobní modlitbě a meditaci růžencových tajemství, ale i k osobní zpovědi. Především na poutních místech prožíváme znovuzrození této mnohde zapomínané svátosti. Nechybí ani zaměření na svátost Eucharistie, která má mezi svátostmi ústřední postavení.

Od roku 1830 mají mariánská zjevení vliv především na ty rysy víry, kterým hrozilo, že upadnou do zapomenutí. „Tajemství zla“ (2 Sol 2,7), které Bůh připouští, nemůže člověk a svět překonat jen vlastními silami. V době, kdy se tak propaguje sebevykoupení, vystupuje především Fatima proti této lidské sebejistotě a zdůrazňuje nutnost vykoupení skrze Ježíše Krista a volá lidi z jejich odcizení Bohu. Chce jim otevřít a ukázat krásu celého pokladu víry.

*Z autorova rukopisu
přeložil -lš-*

Krácceno

Anděl strážný nebo jak zůstat na straně vítězů

Jako děti jsme se modlili k andělíčku strážníčkovi. Představovala jsem si tehdy, že mě stráží v nebezpečných situacích. Při přecházení cesty byl můj neviditelný ochránce vždy u mne a snažil se mě bezpečně převést. Představovala jsem si ho takto: světlovlasý mládenec, samozřejmě mnohem starší než já, s velkými zlatými křídly. Měl bílý šat a kolem hlavy mu svítila svatozář. Tak také bděl v noci nad mým lůžkem. Nikdy nespal a nikdy nejedl. Vysvětlovala jsem si tuto vlastnost jako přednosti dospělosti, protože můj anděl strážný nebyl samozřejmě dítě.

Vlastně se mé představy během let málo změnily. Ale častěji na něho zapomínám. Myslím, že je to škoda! Bylo by to přece mnohem hezčí, kdybych mohla svému průvodci projevovat trochu více vděčnosti.

Na mém nočním stolku stojí ze dřeva vyřezaný anděl, který při mé nemoci vždy stál u mého lůžka. Dala mi ho přítelkyně mé matky a prosila mě, abych ho měla vždy nablízku. Dnes už patří tato malá dřevěná figurka k mému nočnímu stolku stejně jako lampička Coca-Cola.

Ale kdo jsou vlastně tito andělé a jaká je jejich úloha? Skutečnost, že andělé existují, patří k nauce církve, a je to tedy skutečnost, které my křesťané můžeme

věřit. Ale i bez dogmatu můžeme přijít na myšlenku, že musí existovat nějaká tvorová mezi zemí a nebem. Nemluvím o nějakých mimozemských bytostech, ale o tvorech, kteří vyplňují nezbytné vakuum, které vzniká mezi člověkem a Stvořitelem.

Člověk svou skladbou z těla a duše je jedinečným druhem tvora. Tvoříme základ pyramidy. Na jejím vrcholku trůní Bůh, všeobsahující věčný Duch. Andělé tedy tvoří chybějící článek mezi člověkem a Bohem. Jsou to čistí duchové, kteří obklopují Boží trůn a ustavičně se mu klanějí. Nesou v sobě jeho tvář jako planoucí pochodně.

Ale milí andělé mají ještě jinou, velmi důležitou úlohu. Mají nás totiž doprovázet do Božího království. Každému z nás při narození je darován anděl strážný, který nás doprovází od kolébky až do hrobu a bude nás snad provázet i celou věčnost. Mohli bychom tedy říct, že tento vztah je po vztahu k Bohu nejdůležitější vztah našeho života. Podobně jako svatí jsou naši andělé nejčistší a nejněžnější Boží tvorové. Můžeme je tedy s útechou uctívat a spřátelit se s nimi. Byli bychom bláhoví, kdybychom nechtěli uzavřít přátelství s tak důležitým přímluvcem.

Je mým úkolem navázat kontakt s mým andělem strážným

a brát ho vážně. I zde jsem totiž svobodná a mohu se pro tento vztah rozhodnout, nebo ne. Ale proč bych měla ve světě plném pokušení a nebezpečí odmitat tak láskyplně nabízenou ruku? Proto zvu každé ráno svého anděla strážce, aby se v mém srdci pohodlně zabydlel. Tak má vzhled do mé duše, který má jinak jen Bůh. Je tedy vždy aspoň krok před ďáblem a může mě lépe vést.

Každý, kdo nahlédl do Bible, ví, jak mocní jsou andělé. Jak Starý, tak Nový zákon mluví o jejich působení. Archanděl Michael srazil pyšného Lucifera do propasti, a je tak nejdůležitějším andělem v nebi. Toto vítězství ukazuje nesmírný vliv, jaký mají andělé v nebi. Máme jich proto využívat v co nejširší míře. Neboť i když Prozřetelnost chce, aby nakonec dobro nad zlem zvítězilo, je moc padlých andělů zde na zemi velmi patrná. Stačí si uvědomit, jak musíme procházet četnými konflikty, nemocemi, nouzí a hladem a úpadkem našich křesťanských hodnot.

Jak je výstižně řečeno v modlitbě Lva XIII. k svatému Michaelu archandělu, „obchází Satan a jiní zlí duchové světem ke zkažení duší“. Musíme se každý den znovu rozhodnout, na které straně chceme stát. S pomocí našeho anděla strážce se nám jistě snáze podaří zůstat na straně vítězů.

*Z knihy Fromm!
od Elisabeth von Thurn und Taxis
přeložil -lš-*

Kath-net

NESLÝCHANÝ ÚSPĚCH

Bývalý britský guvernér v Hongkongu lord Patten byl povolán britským premiérem Davidem Cameronem, aby se po řadě předcházejících těžkostí ujal organizace papežovy návštěvy ve Velké Británii. Podle lorda Pattena je návštěva papeže ohromující úspěch. Podle odhadů se veřejných vystoupení Svatého otce a špalírů kolem cest účastnilo kolem 600 000 lidí. Permanentní internetové přímé přenosy sledovalo 1,3 miliony lidí. Katolické informační byro je nyní doslova zaplaveno dotazy. Jedna žena ze sekty sikh oznámila, že byla návštěvou tak dojata, že by chtěla vědět, jak by mohla konvertovat.

Ježíšovo srdce světu (19)

Malá duše Consolata Betrone

Úkon lásky a zvláštní zpytování svědomí

Nezbytným prostředkem pro udržení a růst duchovní horlivosti je zvláštní zpytování svědomí. Consolata o tom napsala: „Je třeba, abych byla jednou provždy přesvědčena, že konat zvláštní zpytování svědomí o jiných bodech, které nejsou ustavičným úkon panenské lásky, je pro moji duši opravdovou ztrátou času a energie; je to odklon od cesty, po které Bůh chce, abych kráčela. Proto moje zpytování svědomí se bude vždy týkat jediné ustavičného úkonu lásky v panenské mysli... Pochopila jsem, že je lepší soustředit všechny síly na toto a nerozptylovat se množstvím předsevzetí. A pak, Ježíš mi přísahal, že zajistí zachování všech mých předsevzetí, jestliže budu věrná v úkonu ustavičné lásky.“ Jak je zřejmé, zjednodušila svůj duchovní život také v tomto ohledu. To neznamená, že by sestra Consolata neoceňovala obvyklou užitečnost zvláštního zpytování svědomí; naopak to mělo v jejím duchovním životě prvořadou důležitost. Nomezovala je na několik minut vymezených v denním řádu, ale v určitém smyslu je prodlužovala na celý den. Jak ji Ježíš učil, aby v každou denní hodinu obnovovala předsevzetí ustavičného panenského úkonu lásky, tak k němu připojovala rychlé zpytování o uplynulé hodině. Za tím účelem si v notýsku, který nosila stále u sebe, zaznamenávala případné nevěrnosti: jak v nepřetržitosti, tak v panenství lásky, takže večer při shrnujícím zpytování o celém dnu měla jasně a přesně před sebou stav své duše. Žádala o odpuštění, líbala kříž, pak obnovila klid a důvěru své svaté lásky.

Pro sestru Consolatu dychtíci po tom, aby náležitě odpoví-

dala na milost, byla tato metoda nezbytností. Cvičení ustavičného úkonu panenské lásky vyžaduje totiž od duše krajní bdělost nad sebou a ta není možná bez kontroly, bez co nejčastější obnovy horlivosti. Na druhé straně zpytování praktikované a opakované stále o této věci jí usnadňovalo tuto praxi; přitom božská zaslíbení o ustavičném úkonu lásky jí dodávala jistotu, že tímto způsobem dosáhne i všeho ostatního, tj. dokonalosti ve všech ctnostech.

Úkon lásky a duchovní obnova

Dny měsíční duchovní obnovy byly pro sestru Consolatu vždy dny duchovního zásobování. Vykonávala je proto s úzkostlivou věrností a krajní pílí. Protože kapucínky si mohou svobodně vybrat, každá podle sebe, den vhodný k tomu účelu, ona si k tomu stanovila první pátky v měsíci. Začínala přípravou již v předvečer, v adorační hodině, kterou konala v chóru od 11 hodin do půlnoci. To, co napsala: „Ve dnech měsíční obnovy Ježíš živil a vyučoval moji duši myšlenkou, kterou mi vrýval do srdce!“, týkalo se právě oné adorační hodiny u nohou božského Mis-

Sestra Consolata Betrone

tra. Uvádí také některé z těchto myšlenek, například: *Nepřišel jsem, abych si dal sloužit, ale abych sloužil* (srov. Mt 20,28), nebo: *Ježíš se zřekl sám sebe a vzal na sebe přirozenost služebníka* (Flp 2,7). „Kolik světla je v těchto větech!“ komentuje. Ale i zde světlo a předsevzetí byly vždy ve vztahu k jejímu zvláštnímu povolání lásky, tj. k ustavičnému úkonu lásky. Na konci duchovní obnovy nebo v následující neděli – ve shodě s tím, co jí duchovní vůdce poručil a Ježíš schválil – posílala podrobnou zprávu o stavu své duše. Text, který následuje z prvního pátku v září 1942, čtyři roky před smrtí Consolaty, kdy její zdraví bylo již velmi narušené, nám nabízí příklad: „Přicházím, abych položila svou ubohou duši k vašim nohám a přijala v duchu rozhršení a otcovské požehnání, z čehož nabírám dech, abych mohla pokračovat *usque ad finem!* To vaše poslední bylo pro mne každodenním pokrmem po celý měsíc. Ze srdce děkuji. Zdá se mi, že srpen byl intenzivnější v lásce, i když se musím ještě vyznat ze dvou ztracených hodin. Ustavičné úsilí žít přítomným okamžik mi jednak pomáhá udržovat pozornost na úkon ustavičné lásky, jednak udržuje mou duši v pokoji, osvobozuje ji ode všech záležitostí zítřka nebo následující činnosti. Dvakrát jsem setrvala u neužitečných myšlenek (pozn.: za celý měsíc!), pětkrát u neužitečných vět; dvakrát jsem netrpěla s radostí.“ Den ustavičné lásky sestry Consolaty trval 17 hodin. „Ztratit dvě hodiny za měsíc není mnoho; nicméně

poznávám, že tyto meze nebyly dobrovolné, ale způsobené vnějšími okolnostmi lásky a podobně. Lásku pokládám za dobro. Jestliže mi uklouzne nějaká výtka, nějaká poněkud nevrhá věta apod., ihned žádám o odpuštění a nedbám na nic, jen když vládne pokoj v každém srdci, které mě obklopuje.“

V kuchyni pokračuje boj o sebezmaření, ale nyní se to všechno odehrává mezi Ježíšem a Consolatu: „...abych Ti řekla, že Tě miluji!“ – „Pokud jde o komunitu, snažím se, aby mě už pokládala za mrtvou, tak se mi vše stává lhostejným a já zůstávám v pokoji. Ježíš mi proto pomáhá. V těchto dnech potřebuji mnoho modliteb, abych se udržela na výši, cítím se unavena..., vyproste mi trochu velkodušnosti, která mi pomůže zvítězit nad egoistickou povahou a vrhnout se velkodušně do života každodenní oběti...“

Úkon lásky v různých duševních podmínkách

Úkon ustavičné lásky byl opravdu celým životem sestry Consolaty, tak jako celý její život byl ustavičným úkonem lásky. To proto, že podle božských lekcí měla víru v úkon lásky a jeho cenu, která je především vnitřní: „Nemohu ustavičně přistupovat k svatému přijímání, jakkoliv cítím tuto potřebu, ale pochopila jsem prakticky, že úkon lásky přináší duši Ježíše a že jí v ní navíc rozmnožuje milost a je jako přijímání.“ Pak uvažuje o jeho hodnotě vzhledem k vlastnímu povolání a poslání: „Boží vůle, moje poslání a uskutečňování svatosti je v ustavičném *Ježíši, Maria, miluji vás, zachraňte duše...* Všechno, všechno úsilí, energie a aktivita duše je zaměřena na to, nepřerušit úkon lásky, nic jiného, jen to jediné, protože toto je moje cesta, cesta, kterou vyznačil Ježíš.“ Dokázala účinně vyloučit z duchovního života znepokojování *pro mnoho věcí* (Lk 10,41) vlastní mnoha ubohým Martám: „Ježíš pro du-

SMUTNÝ OSUD OBĚTÍ HOLOKAUSTU

V Izraeli žije 210 000 Židů, kteří přežili holokaust. Třetina z nich žije pod hranicí bídy. Mnozí z nich se po traumatizujících zážitcích nedokázali uchytit v izraelské společnosti, najít si práci či založit rodinu. Jiní tak přišli z Ruska až po pádu železné opony. Dobročinní křesťané v Německu se přičinili o otevření domova, kde může dožít svůj život 80 těchto Židů. Pro ty, kteří tam nemohou být umístěni, zajistili Němci spolu s izraelským partnerem v domově bezplatné stravování.

Kath-net

chovní život žádal ode mne absolutní mlčení myšlenek i slova se srdcem v ustavičném *Ježíši, Maria, miluji vás, zachraňte duše*. Čím více jsem věrná v této malé cestě lásky, tím více je moje duše zaplavována radostí, pravním pokojem, který nic nemůže narušit, ani ustavičné pády, které přináším Ježíši, a on mi ukládá napravit je úkony pokory, které ještě více rozmnožují pokoj a radost srdce.“ „Jakou radost, aktivitu a bdělost mi přináší jistota, že každý můj úkon lásky trvá navěky!“ Z toho tryská ustavičná důvěryplná modlitba: „Ježíši, ať žiji vnitřně skrytá v Tobě, v úplném sebezmaření, abys mohl vždy dělat, co se Ti líbí. Zůstaň jen Ty a ustavičné *Ježíši, Maria, miluji vás, zachraňte duše*. Kéž bych za sedmáct hodin dne neztratila ani jedno! Ježíši všemohoucí, důvěřuji Ti!“

Můžeme ještě připojit, že úkon lásky byl jedinou zbraní proti nepříteli. Nesmíme si totiž myslet, že Zlý nechal tuto vzácnou atletku svatosti na pokoji a netrestal ji za úkony lásky. Boj byl tuhý, někdy otevřený, ale ze všech střetnutí vycházela vítězně skrze úkon lásky. „Neporazitelnou a vždy vítěznou zbraní je ustavičný úkon lásky... Připravuje duši na pokušení, posiluje ji při pokušení, protože láska je všechno... nenechám se tedy zaskočit nepřitelem; je třeba, aby úkon lásky panoval nad bojem a nikoliv boj nad úkonem lásky.“ Nesmíme si myslet, že sestra Consolata tak smýšlela a mluvila pouze ve dnech, kdy kráčela ve světle božské přitažlivosti, nýbrž také, když se nacházela ve stavu, že musela kráčet prostou cestou víry v temnotách duše. Píše: „Vyšla jsem ze sakristie; bylo devět hodin večer a já jsem se ocitla na schodišti v dokonale tmě. Schody, po kterých jsem měla sejít, byly nebezpečné a bylo nebezpečí, že si rozbiji hlavu. Chytila jsem se zábradlí a podle něho jsem klidně sestoupila na poslední schod. A když jsem scházela ze schodů, myslela jsem

na to, že právě tak je na tom moje duše: dokonalá temnota; ale když se budu držet úkonu lásky, dospěji klidně až k poslednímu vydechnutí... Ano, úkon lásky je opravdu všechno: světlo, síla k pokračování. Běda, kdyby moje duše neměla tuto spásnou kotvu, které bych se mohla pevně chopit v určitých hodinách! Nejsem schopná změřit propast zoufalství, do které bych upadla.“ Tak jak tomu bylo ve vyprahlosti, tak tomu bylo v každém jiném utrpení. Sestra Consolata, pro kterou vrchol lásky nebyl nikdy odloučen od vrcholu bolesti, to mohla zakusit, a přesto dosvědčuje: „Úkon ustavičné lásky udržuje duši vždy v pokoji; myslím, že v utrpení má silný vzestup a pomáhá snášet je s radostí... Ustavičný úkon lásky je silnější než jakákoliv bolest... Cítím, že úkon ustavičné lásky udržuje a bude udržovat lodičku v klidu i v době neklidu, nudy a ve vyprahlosti.“ Ustavičnosti lásky nedosáhla tedy sestra Consolata levně ani ne v krátkém čase. Ale v tom je její zásluha: setrvat v něm navzdory všemu, v onom začínání každý den, v onom novém začátku po každé nevěrnosti, a tak léta a léta s hrdinskou vytrvalostí vždy spojenou s pokornou modlitbou; nevynechala žádný prostředek a nedala si ujít žádnou příležitost k obnově předsevzetí. *Lenoch jen prahne, ale není tu nic pro jeho chuť* (Přís 13,4). Sestra Consolata opravdu nebyla línou duší, nepodváděla sama sebe slabými touhami. Chtěla vážně a mocně. Energie vůle byla její nejvýraznější duševní charakteristikou. Samu bouřlivost své povahy, která jí vysloužila titul „blesk a bouře“, využila na podporu své vůle. Ti, kdo

ji znali zblízka, vždy obdivovali její sílu a pevnost vůle pro dobro. Toho dosahovala především ustavičným úkonem lásky. Její „chci“ v každém jejím předsevzetí je vždy hluboce upřímné. Takové konstatování vysvítá evidentně z každé stránky jejích spisů: „S Boží milostí chci odpovídat a dovolit, aby tento úkon zabral celý můj den, od prvního až do posledního znamení kříže; aby působil v každé mé práci, třeba sebemenší, s velkou a velkou láskou! ...Hromy a blesky ať si řadí, úkon lásky nepřeruší... Chci co nejsilněji, chci ustavičné *Ježíši, Maria, miluji vás, zachraňte duše*, a vidět Tě a jednat s Tebou

Sestra Consolata Betrone

ve všech. Ó Ježíši, s Tvou pomocí Tě nechci oloupat ani o jeden úkon lásky, ani o jeden! Ano, Ježíši, to chci! A toto »chci«, aby bylo věrné, ponořuji a nechávám navždy v tvé božské Krvi!“

Na vrcholu heroismu v ustavičném úkonu lásky

Tedy úsilí a dobrá vůle, železná vůle odolává v každé zkoušce a pokušení k ústupkům od obětí. Sestra Consolata nenáviděla prostřednost, pohrdala kompro-

misy, chtěla vrcholy i za cenu hrdinství. A bylo to hrdinství ustavičné. Vyplývá to z těchto slov, která napsala duchovnímu vůdci (28. srpna 1938) a která by mohla být duchovní závětí všem duším, které ji chtějí následovat:

„...Otče, to, co právě nyní v sobě cítím – nekonečnou tužbu – je žít *moji maličkou cestu* za cenu hrdinství. Cítím, že jestliže chci, také mohu: a proto ano, ze všech sil chci a začínám! Vždyť já cítím, můj otče, naléhavou povinnost žít v celé plnosti mou *maličkou cestu*. Chtěla bych, abych to mohla zvolat ke všem *maličkým* na celém světě: »Následujte mě!« Ano chci, chci úkon ustavičné lásky, od probuzení až do usnutí, protože Ježíš to ode mne žádal, a jestliže to žádal, tak proto, že mu to mohu dát, když budu důvěřovat jen Jemu.“ „Ale moje slabost je krajní a nechybí mi pokušení. Je třeba, abych se sama pozvedla proti všemu a pokračovala silou vůle. Ne, nechci žít život zbabělý, chci žít hrdinsky; chci to ze všech sil svého srdce a své vůle a chci v tom pokračovat až do smrti. Ježíš, který z lásky ke mně zemřel ukřižovaný, si to zaslouží, a já, z lásky k Němu, chci žít takto hrdinsky. Ale žít na tomto nejvyšším vrcholu, to přirozenost něco stojí a to se jí nelíbí. Potřebuji vaše modlitby, otče, abych vytrvala. A nemám klid jinde než na tomto vrcholu, nemám radost ani sílu, pokud netrpím na tomto vrcholu. Jestliže žiji na tomto vrcholu, kde je sám ukřižovaný Ježíš, pak potřebuji ustavičnou oběť, tak jako vzduch k dýchání.“ „Toto všechno vidím, cítím a chápu. A proto se necítím dobře, dokud nepřekonám každou zbabělost, budu třeba sama proti všemu žít *maličkou cestu*, kterou tolik miluji! ... Otče, modlete se, abych mohla uskutečnit Boží a svůj sen, jinak bych byla krajně nešťastná! ...“

V těchto slovech je celá sestra Consolata: její duše a její život.

(Konec)

Překlad -lš-

HISTORICKÁ CESTA – pokračování ze str. 2

připomněl důležitost evangelizace kultury, zvláště v naší době, ve které šířící se relativismus ohrožuje a zatemňuje neměnitelné pravdy o lidské přirozenosti.

Významná setkání v Londýně

Druhý den jsem začal návštěvou Londýna. Zde jsem se setkal nejdříve se světem katolického školství, který sehrává významnou roli ve vzdělávacím systému země. V opravdu rodinné atmosféře jsem hovořil s pedagogy a připomněl jsem jim důležitost víry při výchově zralých a odpovědných občanů. Početné dospívající mládeži, která mě přijala se sympatiemi a nadšením, jsem doporučil, aby se nezaměřovala na omezené cíle a nespokojovala s volbou diktovanou pohodlností, nýbrž aby směřovala k něčemu většímu, to znamená k hledání pravého štěstí, které se nachází jen v Bohu. V následujícím setkání s představiteli jiných náboženství, většinou zastoupených ve Spojeném království, jsem připomněl nevyhnutelnou nutnost upřímného dialogu, který, pokud má být opravdu plodný, vyžaduje respektování principu vzájemnosti. Současně jsem konstatoval potřebu hledání posvátna jako společného pole pro všechna náboženství, neboť na něm se zakládá přátelství, důvěra a spolupráce.

Bratrská návštěva arcibiskupa v Canterbury byla příležitostí znovu zdůraznit společné úsilí podávat svědectví o křesťanském poselství, které spojuje katolíky a anglikány. Následoval jeden z nejvýznamnějších momentů apoštolské cesty: setkání ve velkém sále britského parlamentu s osobnostmi ústavními, politickými, diplomatickými, akademickými, náboženskými, s experty kultury a hospodářství. Na tomto tak prestižním místě jsem zdůraznil, že pro zákonodárce nemá náboženství představovat problém, který je třeba

řešit, nýbrž faktor, který přispívá životně důležitým způsobem na dějinné cestě i při veřejné diskusi v národě, zvláště pokud jde o zdůraznění zásadní důležitosti etického základu rozhodování v různých oblastech sociálního života.

Ve stejně slavnostní atmosféře jsem se odebral do westminsterského opatství: náměstek Petrův poprvé vstoupil na místo, které je uctíváno jako symbol nejstarších křesťanských kořenů v zemi. Modlitba nešpor spolu s různými křesťanskými společenstvími Spojeného království představovala důležitý moment ve vztazích mezi katolickým společenstvím a společenstvím anglikánským. Když jsme se společně poklonili hrobu svatého Eduarda Vyznavače, zatímco sbor zpíval *Congregavit nos in unum Christi amor*, všichni jsme chválili Boha, že nás vede na cestu k úplné jednotě.

Schůzka s premiérem v sobotu ráno otevřela řadu setkání s významnými experty britského politického světa. Následovala eucharistická slavnost ve westminsterské katedrále zasvěcené Nejdražší Krvi našeho Pána. Byly to mimořádné chvíle víry a modlitby, které také ukázaly bohatou a vzácnou hudbu a liturgickou tradici „římskou“ a „anglickou“, na níž se podílely různé církevní složky duchovně spojené zástupy věřících v dlouhých křesťanských dějinách této země. Velkou radost jsem měl ze setkání s obrovským počtem mladých lidí, kteří se účastnili mše svaté venku před katedrálou. Svou přítomností, velkým nadšením a současně pozorností i dychtivostí prokázali vůli být protagonisty nové epochy v odvážném svědectví, faktické solidaritě a velkodušném nasazení ve službách evangelia.

Na apoštolské nunciatuře jsem se setkal s několika oběti, které pohlavně zneužili při

služnicí kléru a řeholníci. Byla to chvíle hlubokého dojetí a modlitby. Krátce nato jsem se také setkal se skupinou profesionálů a dobrovolníků odpovědných za ochranu mládeže v církevních zařízeních, což je velmi důležitý aspekt pro současnou pastorační práci v církvi. Poděkoval jsem jim a povzbudil je, aby pokračovali ve své práci, která zapadá do dlouhé tradice církve v péči věnované výchově a formaci nových generací. Rovněž jsem v Londýně navštívil domov odpočinku pro seniory vedený Malými sestrami chudých, podporovanými vzácnou pomocí četných zdravotníků a dobrovolníků. Tento způsob péče je výrazem velké pozornosti, kterou církev vždy věnovala seniorům, a je také projevem úsilí britských katolíků a jejich úcty k životu bez ohledu na věk a jiné podmínky.

Vyrcholení apoštolské cesty

Jak jsem již řekl, vrcholem mé návštěvy Spojeného království bylo blahorečení kardinála Johna Henryho Newmana, slavného syna Anglie. Předcházela je jako příprava zvláštní večerní adorace v sobotu večer v londýnském Hyde Parku v atmosféře hluboké usebranosti. Množství věřících, zvláště mládeže, jsem chtěl představit světlou postavu kardinála Newmana, intelektuála a věřícího, jehož duchovní poselství je možno shrnout do svědectví, že cesta svědomí neznámá uzavření do vlastního „já“, ale je to otevřenost, obrácení a poslušnost vůči Tomu, který je Cesta, Pravda a Život. Obřad blahorečení se konal v Birminghamu v průběhu slavné nedělní eucharistické koncelebrace za účasti velkého množství lidí z celé Velké Británie a Irska a zástupců mnoha dalších zemí. Tato dojemná událost pozvedla ještě výše vědec vysokého intelektu, významného spisovatele a básníka, moudrého Božího muže, jehož myšlenky osvětlily mnohá svědomí

a ještě dnes působí mimořádným kouzlem. Kéž se jim inspirování zvláště věřící a církevní společenství ve Spojeném království, aby i za našich dnů tato vznešená země nadále přinášela hojné plody života podle evangelia.

Setkání s biskupskou konferencí Anglie a Walesu a rovněž Skotska uzavřelo den velkého svátku a intenzivního společenství srdcí s katolickou komunitou Velké Británie.

Draží bratři a sestry, touto svou návštěvou ve Spojeném království jsem jako vždy chtěl povzbudit na prvním místě katolické společenství, dodat mu odvahy ke statečné práci a obraně neměnitelných morálních pravd, které jakožto vyslovené, osvědčené a potvrzené evangelium tvoří základ společnosti skutečně lidské, spravedlivé a svobodné. Chtěl jsem také promluvit k srdci všech obyvatel Spojeného království, nikoho nevyjímaje, o pravé realitě člověka, o jeho hlubokých potřebách, o jeho posledním cíli. Když jsem se obrátil k občanům oné země, křižovatky světové kultury a ekonomie, měl jsem před sebou celý Západ a vedl jsem dialog se zásadami této civilizace a sděloval jsem jim nepomíjející novost evangelia, kterou je proniknuta. Tato apoštolská cesta mě utvrdila v hlubokém přesvědčení: staré evropské národy mají křesťanskou duši, která tvoří jednotu „génia“ a dějin jednotlivých národů, a Církev nepřestane pracovat na tom, aby zachovala tuto duchovní a kulturní tradici trvale živou.

Blahoslavený John Henry Newman, jehož postava a spisy si uchovávají stále impozantní aktuálnost, si zaslouží, aby ho všichni poznali. Kéž podporuje předsevzetí a úsilí křesťanů „šířit všude vůni Krista, aby celý jejich život byl jen vyzařováním jeho života“, jak napsal v knize „Vyzařovat Krista“.

L'Osservatore Romano
23. září 2010
Mezitimulky redakce Světla

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

naly v řádu milosti mnohem více než všechno jeho studium a hloubání. I mnozí jini studovali, a neobrátili se, ale velký mariánský ctitel se nemohl neobrátit. Nemohl se neobrátit také proto, že si ho Panna Maria vyvolila za svého apoštola, se kterým měla a má své velké i dosud neuskutečněné plány směřující k obrácení celého národa. Už za jeho života si z něho učinila apoštola růžencové modlitby, který této svatě pobožnosti učil konvertity. Své první sídlo v Birminghamu nazval kardinál Newman *Mariánské údolí*. Kněžskou oratoř zasvětil Neposkvrněnému Početí. Katolickou univerzitu v Irsku světil ochraňující Stolice moudrosti. Newmanův mariánský apoštolát však dále trvá a bude nyní po jeho blahorečení ještě intenzivněji pokračovat.

Panna Maria miluje Anglii. Anglie na rozdíl od luteránských oblastí Matku Boží neopustila. V této zemi stojí na 2000 mariánských kostelů. Svatý biskup Anselm Canturburský jako první přinesl na Západ z východní církve úctu k Neposkvrněnému početí Panny Marie. Karmelitánský škapulíř pochází od Skota Šimona Stocka. V modlitební knize, kterou v roce 1933 vydala High Church, najdeme také modlitby: *Anděl Páně*; *Raduj se, nebes Královno*; *Litanie lorentánská*; *Zdravas, Královno*; a také *růženec*. Anglie má ve Walsinghamu jedno z nejstarších mariánských poutních míst z počátku 11. století, které vzniklo na místě, kde se zjevila Matka Boží. Toto místo pak navštěvovali všichni angličtí králové včetně mladého Jindřicha VIII. Ten bohužel nenásledoval důsledně příklad svých svatých předchůdců, způsobil tragický rozkol a poutní místo pak zrušil. Definitivně je nechala zpusťřit Alžběta I. a bylo obnoveno až v 19. století.

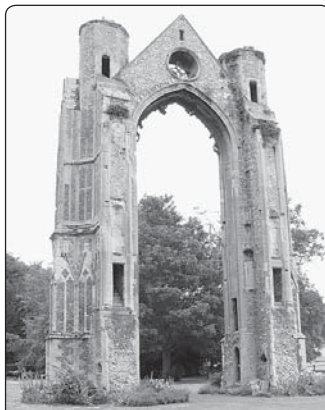
Anglie ostatně patří k nejstarším katolickým zemím, kterým velká část Evropy vděčí za světlo evangelia. Nového blahosla-

veného uvítal mezi sebe velký zástup anglických světců. Ostrovní království má ve svých dějinách 7 svatých panovníků, z toho 6 podstoupilo mučednickou smrt. K třinácti svatým biskupům patří také dva mučedníci věrnosti katolické církvi za vlády anglikánských panovníků, Jan Fisher a Tomáš Morus. Na anglickém nebi září také hvězdy řady svatých mnichů a svatých žen. O jednom z anglických mučedníků, jezuitovi Edmundu Kampiánovi, jsme již dříve psali ve Světle. Působil také u nás a zakládal zde mariánské družiny. Anglie má „nejzbožnější“ vlajku na světě, která se skládá hned ze tří křížů: kříže svatého Jiří (červený) a dvou křížů svatého Ondřeje: za Skotsko (bílý) a za Irsko (červený). Bílý kříž na modrém poli, vlajka Skotů, je nejstarší národní vlajkou vůbec. Tyto vlajky vlály nad hlavami účastníků bohoslužby v Glasgowu.

Panna Maria nemůže nechat Anglii na holičkách ještě z dalšího důvodu. Je to země, kde se také silně angažuje její odvěký Nepřítel. Zde má svůj počátek osvícenské smýšlení, zdroj liberalismu a relativismu, které nejdříve proniklo do Francie, rozpoutalo zde protikřesťanskou revoluci, jejíž neblahé důsledky zaplevelily Evropu jako pýr a dodnes vzházejí. Z Anglie pochází svobodné zednářství, které na celém světě „činí úklady“, o kterých byla řeč už v ráji. Zde se také zrodil dokonce kult satana a jeho „církve“. Jak zednáři, tak satanismus zamířili kupodivu do Itálie, zabydli se přímo v Římě i na jihu ze-

Starobylá katedrála v Canterbury

Walsingham, trosky jednoho z nejstarších mariánských poutních míst, které nechala zpusťřit Alžběta I.

Náš Paní z Walsinghamu

mě v Neapoli a jeho „knězem“ se stal také jeden spiritista, advokát jménem Bartolo Longo. A kupodivu, právě toho si Královna posvátného růžence povolala za svého velkého apoštola, aby jí postavil vznešený chrám a konal velká díla lásky u troskek města, někdejšího centra rozkoše a zhýralosti, které pohřbil Vesuv v roce 79.

Ale vraťme se do Anglie a do současnosti. Úhlavnímu nepříteli Boha a jeho Matky, který si v této zemi vybudoval tak významné pozice, se poslední návštěva Kristova náměstka a oslava velkého konvertity a mariánského citele nemohla líbit. Drzá nenávistná kampaň, jakou rozpoutali Boží nepřítelé, měla Kristova náměstka přímo zastrašit a od cesty do Anglie odradit. Situace vyvolaná četnými aférami pohoršlivého chování příslušníků kléru jim přitom dokonale nahrávala. Zdálo se, že se hlava církve setká na anglické

půdě s nevidanými projevy odporu a nepřátelství. Exponenti zášti šířili v médiích atmosféru, jako by současný papež byl zcela bezcharakterní člověk, který si nezaslouží žádnou úctu ani respekt. Chystaly se dokonce pokusy o jeho zatčení. Organizátorům oficiální státní návštěvy to působilo vážné starosti.

Je dobré si tyto skutečnosti znovu oživit a připomenout, než začneme číst v poslední katechezi Benediktovo líčení a dojmy, jaké si ze své apoštolské cesty do Spojeného království odnesl. Jako by vyprávěl o zcela jiném světě. Není tu ani zmínky o nějakých stínech a těžkostech. To, co na své pouti zažil, nebyla blamáž, ale velký triumf, který konstatují i nevěřící. V trapné pozici se neocitl host, ale jeho odpůrci. Na pozadí předchozí zlé a nenávistné kampaně nakonec ještě více vynikla impozantní papežova osobnost a ušlechtilost i hodnota idejí a principů, které svým slovem i postojem představuje a hlásá. (Kdo by si chtěl jednotlivé momenty této návštěvy živě připomenout, může tak učinit na internetových stránkách www.thepapalvisit.org.uk/watch-again.)

Tato velká čtyřdenní akce totiž neprobíhala jen v lidské režii. V lidské režii byla snad státní návštěva, nikoliv však apoštolská cesta. Po všech tak těžkých pohoršeních, špatných zprávách, lidských útociích a zlomyslných invektivách přihlásil se ke slovu Bůh, který k tomu všemu má také co říct. Kdo sledoval papežovo putování a vystupování nezapomínal, mohl konstatovat, že tu působí něco více než jen pouhé lidské slovo. Kdo nemá víru, dává najevo překvapení a úžas. Kdo ví něco o Božím působení, stal se svědkem, jak mocné může být působení Boží milosti. Mohl zažít, co to znamená, když Boží apoštol a nejvyšší pastýř přichází, aby své věrné upevnil ve víře. Utvrdil tím ve víře i nás. Ukázal nám, že žádné mraky nejsou tak temné, aby je opět neprorazilo

Pokračování na str. 15

Zveme Vás do **večeřadla v kostele Nejsvětější Trojice ve Zdouňkách v neděli 10. října 2010. Začátek v 15 hodin.** Tomuto večeřadlu bude předsedat P. Mgr. Jiří Poláček z Rožnova pod Radhoštěm. Na programu je adorace, rozjímavý růženec, čtení z „modré knihy“, promluva, zasvěcení Panně Marii. Večeřadlo bude zakončeno mší svatou.

Pondělí 11. 10. 2010: 6:05 Octava dies 6:35 Dopis z Indie 6:55 Čteme z křesťanských periodik 7:00 Island 7:40 Přejeme si... 7:55 Benedikt XVI. - Brno-Tuřany 8:20 Průmyslové muzeum Mladějov na Moravě a Mladějovská průmyslová dráha 8:45 Pro vita mundi: P. Stanislav Lekavý (1) 9:25 Ona tančí s Olomoucí: O univerzitě, která má duši 10:00 Platinové písničky 10:30 Evangelizace výchovou 10:55 Noekreace aneb Vandrování 11:05 Kaple v poušti 11:20 Děti ze čtvrti Barrio Cuba 11:35 Cesty za poznáním: Dougga [P] 11:45 Klaufsky pohádkový kuffík: O chlubitvém Kubovi 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Planetshakers (1/2) [P] 13:40 Octava dies 14:10 Příběh jedné továrny ve městě K 14:25 Krásy Čech a Moravy: Perly horní Vltavy 14:55 Bez hábitu: Kongregace sester Matky Božího milosrdenství [P] 16:00 H2Onews 16:10 GOODwillBOY V. (3) 17:00 NOEparáda (90) [L] 18:00 Exit 316: Image [P] 18:20 Koloseum [P] 18:30 Pre Terezku (3) [P] 18:40 Byl jsem ve vězení a přišli jste za mnou [P] 19:10 Putování ostatků svatého Vojtěcha 19:25 Přejeme si... 19:40 H2Onews 20:00 Cesty za poznáním: Radžastán [P] 20:50 Harfa Noemova IV. (10) 21:15 Na koberečku (90) 21:30 Pohyb je život [P] 21:50 Čteme z křesťanských periodik 22:00 Bůh jako bližní 22:50 Pracovat společně 23:15 Stonehenge 23:25 Ecce homo: Pavol Potoček 23:30 Octava dies 0:05 Kulatý stůl: 60. let od Barbarské noci III. 1:45 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 12. 10. 2010: 6:05 H2Onews 6:15 Sešli se, aby pomohli... (2010) 8:30 AREGUA 8:50 Chichén Itzá 9:00 Příběh jedné továrny ve městě K 9:25 Poézia v obraze - Lubomír Rapoš 10:00 Octava dies 10:30 Bůh jako bližní 11:20 Pracovat společně 11:45 Pre Terezku (3) 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Platinové písničky 12:35 Čteme z křesťanských periodik 12:40 Putování ostatků svatého Vojtěcha 12:50 Děti ze čtvrti Barrio Cuba 13:10 Starý člověk mezi námi 13:40 Putování modrou planetou: Island 14:20 Větrák 14:25 Noemova pošta 2010: říjen 16:00 H2Onews 16:10 Přejeme si... 16:25 Hurtigruten [P] 16:50 Vy, kteří jste zůstali - Rwanda [P] 17:05 Evangelizace výchovou 17:30 Hermie a Stanley na táboře 18:00 Noeland (26) 18:30 Pre Terezku (4) [P] 18:40 Ve jménu Ježíše: Železná koruna 19:10 Noekreace aneb Vandrování (56) 19:30 Dougga 19:40 Zpravodajské Noeviny [P] 20:00 Po stopách Ježíše Krista: Ty jsi Kristus ... [P] 20:25 Podmořské útesy St. Johns reefs 20:40 GOODwillBOY V. (3) 21:25 Livorno - svátek mládeže 2006 21:40 Zpravodajské Noeviny 22:00 Modlitba růžence z Fatimy [L] 22:35 Průmyslové muzeum Mladějov na Moravě a Mladějovská průmyslová dráha 23:00 Příběh jedné továrny ve městě K 23:15 Benedikt XVI. - Brno-Tuřany 23:40 Přejeme si... 23:55 Čteme z křesťanských periodik 0:05 U NÁS 1:05 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 13. 10. 2010: 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:20 Bez hábitu: Kongregace sester Matky Božího milosrdenství 7:20 Noekreace aneb Vandrování (56) 7:30 Pohyb je život 7:50 Harfa Noemova IV. (10) 8:10 Ona tančí s Olomoucí: O univerzitě, která má duši 8:40 Putování ostatků svatého Vojtěcha 8:55 Farnost Monastur [P] 9:15 Platinové písničky 9:45 Po stopách Ježíše Krista: Ty jsi Kristus ... 10:10 Podmořské útesy St. Johns reefs 10:30 Generální audience Benedikta XVI. [L]

12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Radžastán 13:00 Byl jsem ve vězení a přišli jste za mnou 13:30 Čteme z křesťanských periodik 13:40 Benedikt XVI. - Brno-Tuřany 14:05 Ekoauto (11) 14:20 Livorno - svátek mládeže 2006 14:35 Větrák 14:40 Na koberečku (90) 15:10 Kaple v poušti 15:30 Koloseum 15:40 Zpravodajské Noeviny 16:00 NOEparáda (90) 16:50 Real Alcázar [P] 17:00 V posteli Pod nebesy V. (4) [P] 18:00 Octava dies 18:30 Pre Terezku (5) [P] 18:40 U NÁS 19:40 Přejeme si... [P] 20:00 Léta letí k andělům: Jan Royt [P] 20:25 Ziskávání svobody mezi omezeními [P] 21:05 Strážci beskydských šelem 21:35 Hornolidečko - Lužná 21:45 H2Onews 22:00 Berlín 1948: Velký letecký most [P] 22:50 Noekreace aneb Vandrování (56. díl) 23:00 Generální audience papeže Benedikta XVI. [P] 23:30 Krásy Čech a Moravy: Perly horní Vltavy 0:05 Sešli se, aby pomohli... (2010) 2:15 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 14. 10. 2010: 6:05 H2Onews 6:15 Byl jsem ve vězení a přišli jste za mnou 6:45 Čteme z křesťanských periodik 6:50 Léta letí k andělům: Jan Royt 7:15 Platinové písničky 7:45 Příběh jedné továrny ve městě K 8:00 Hurtigruten 8:25 Večer chval 9:45 Dougga 10:00 Noemova pošta 2010: říjen 11:30 Přejeme si... 11:45 Pre Terezku (5) 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Sešli se, aby pomohli... (2010) 14:15 Generální audience papeže Benedikta XVI. 14:45 Cesty za poznáním: Radžastán 15:35 Průmyslové muzeum Mladějov na Moravě a Mladějovská průmyslová dráha 16:00 Zpravodajské Noeviny: 12. 10. 2010 16:20 Jen jeden plat [P] 16:45 Putování modrou planetou: Island 17:25 Ecce homo: Pavol Potoček 17:30 Ze života farností (11. díl): Slavkov u Brna [P] 17:45 Pro zdraví (18. díl): Záchytná stanice [P] 18:00 Ve jménu Ježíše: Železná koruna 18:30 Pre Terezku (6) [P] 18:40 Noekreace aneb Vandrování 18:50 AIDS, kondomy a katolická církev 19:40 Zpravodajské Noeviny [P] 20:00 Klapka s ... (10) [P] 21:00 Přejeme si... 21:15 Mons. František Radkovský - Sdělovací prostředky [P] 21:40 Zpravodajské Noeviny 22:00 Kde Bůh roní slzy [P] 22:20 Octava dies 22:50 NOEparáda (90) 23:40 Poézia v obraze - Lubomír Rapoš 23:50 Putování ostatků svatého Vojtěcha 0:05 Zpravodajské Noeviny 0:20 V posteli Pod nebesy V. (4) 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 15. 10. 2010: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 14. 10. 2010 6:20 Noekreace aneb Vandrování 6:30 NOEparáda (90) 7:20 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem - Žeň objevů (2) 8:00 Krásy Čech a Moravy: Perly horní Vltavy 8:30 Cesty za poznáním: Koloseum 8:40 Ziskávání svobody mezi omezeními 9:20 Strážci beskydských šelem 9:55 Na koberečku (90. díl) 10:10 Livorno - svátek mládeže 2006 10:25 Cesty za poznáním: Radžastán 11:15 Hermie a Stanley na táboře 11:45 Pre Terezku (6. díl) 11:55 Z pokladů duše: Zamyšlení 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Přejeme si... 12:20 Berlín 1948: Velký letecký most 13:10 Léta letí k andělům: Jan Royt 13:35 Planetshakers (1/2) 15:05 Pohyb je život 15:25 Byl jsem ve vězení a přišli jste za mnou 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:15 Ona tančí s Olomoucí: O univerzitě, která má duši 16:50 Po stopách Ježíše Krista: Ty jsi Kristus ... 17:15 Podmořské

útesy St. Johns reefs 17:30 Harfa Noemova IV. (10) 18:00 Farnost Monastur 18:15 Ecce homo: Pavol Potoček 18:20 Topkapi [P] 18:30 Pre Terezku (7) [P] 18:45 V posteli Pod nebesy V. (4) 19:35 Větrák 19:40 H2Onews [P] 20:00 Kulatý stůl [L] 21:30 Cesty za poznáním: Koloseum 21:40 Na koberečku (90) 22:00 Nedělní čtení: 29. neděle v mezidobí [P] 22:30 Přejeme si... 22:45 AIDS, kondomy a katolická církev 23:35 Jen jeden plat 0:05 H2Onews 0:15 Putování modrou planetou: Island 0:55 Ze života farností: Slavkov u Brna 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 16. 10. 2010: 6:05 H2Onews 6:15 Mons. František Radkovský - Sdělovací prostředky 6:40 Jen jeden plat 7:05 Kaple v poušti 7:20 Léta letí k andělům: Jan Royt 7:45 Mikroregion Třemšín (9) 8:00 Zikův svět zvířat (1): Velké kočkovité šelmy [P] 8:30 Noeland (26) 9:00 Ve jménu Ježíše: Železná koruna 9:35 NOEparáda (90) 10:25 JuniorTV Kopřivnice (9) 10:50 V posteli Pod nebesy V. (4) 11:45 Real Alcázar 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] 12:10 Zpravodajské Noeviny 12:25 Nedělní čtení 12:55 Přejeme si... 13:10 Hurtigruten 13:40 Klapka s ... (10) 14:40 Noekreace aneb Vandrování (56) 14:50 Příběh jedné továrny ve městě K 15:05 Cypriánův kraj [P] 15:20 Platinové písničky 15:55 H2Onews 16:05 Pro vita mundi: P. František Hurina [P] 16:35 Livorno - svátek mládeže 2006 16:50 Dougga 17:00 Modlitba růžence [P] 17:35 Kde Bůh roní slzy 18:00 Krásy Čech a Moravy: Vranov nad Dyjí [P] 18:30 Pre Terezku (7. díl) 18:40 Po stopách Ježíše Krista: Ty jsi Kristus ... 19:05 Podmořské útesy St. Johns reefs 19:25 Nedělní čtení 20:00 Cesta k andělům: Karel Herbst [P] 20:50 Dekor struktur [P] 21:10 Putování modrou planetou: Kanada BC [P] 21:45 O katechezi [P] 22:00 Milan Danihel GURU [P] 22:30 Vy, kteří jste zůstali - Rwanda 22:40 Větrák 23:00 Bez hábitu: Kongregace sester Matky Božího milosrdenství 0:05 Planetshakers (1/2) 1:35 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 17. 10. 2010: 6:05 Evangelium [P] 6:15 Nedělní čtení 6:45 Ze života farností 7:00 Klapka s ... (10) 8:00 Farnost Monastur 8:20 Přejeme si... 8:35 Čteme z křesťanských periodik [P] 8:40 Pohyb je život 9:00 Byl jsem ve vězení a přišli jste za mnou 9:30 Hurtigruten 10:00 Mše svatá s kanonizací z Říma 12:00 Polední modlitba [L] 12:25 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:05 Platinové písničky [P] 13:40 Cesta k andělům: Karel Herbst 14:40 Ziskávání svobody mezi omezeními 15:25 Strážci beskydských šelem 16:00 Hillsong a Matt Redman poprvé v České republice 16:10 Exit 316: Image 16:25 Ve jménu Ježíše: Hrdina Roland [P] 16:50 Noekreace aneb Vandrování (57) [P] 17:00 Noeland (26) 17:30 Zikův svět zvířat (1): Velké kočkovité šelmy 18:00 V posteli Pod nebesy V. (4) 18:50 Evangelium 19:00 Léta letí k andělům (42): Jan Royt 19:25 Oživovanie hmoty [P] 19:40 Přejeme si... [P] 20:00 Octava dies [P] 20:30 GESHEM - afroamerické spirituály [P] 21:30 Procházka památkovou rezervací Příbor: Zastavení u kostela Narození Panny Marie 22:00 Po stopách Ježíše Krista: Ty jsi Kristus ... 22:25 Podmořské útesy St. Johns reefs 22:45 Cesty za poznáním: Topkapi 22:55 Nedělní čtení 23:25 Ze života farností 23:40 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. 0:05 Zpravodajský souhrn 0:50 Vy, kteří jste zůstali - Rwanda 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Diecézní centrum pro seniory Hradec Králové, farnost u katedrály Sv. Ducha a duchovní správa kostela Nanebevzetí Panny Marie zve **všechny dříve narozené na další setkání společenství Simeon**. KDY: 14. října 2010 od 16.00 hodin. KDE: Hradec Králové – Nové Adalbertinum. **Informace a přihlášky:** Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové • tel. 495 063 661 • mobil 737 215 328 • e-mail: dcs@diecezechk.cz • web: <http://www.dcskhk.cz>.

Při příležitosti **VÝROČÍ ÚMRTÍ SLUŽEBNÍKA BOŽÍHO P. ANTONINA ŠURÁNKA** (29. 5. 1902 – 3. 11. 1982) zve me kněze, jáhny i Boží lid ke vzpomínkové bohoslužbě obětované za svatost kněžství a nová povolání v **úterý 26. října 2010 od 15 hodin do farního kostela v Ostrožské Lhotě**. Program: 15.00 – kněží se modlí u oltáře Korunku Božího milosrdenství • mše svatá (hlavní celebrant otec arcibiskup) • adorace za kněze s modlitbou litaní ke Kristu Knězi a Oběti • průvod k hrobu P. Antonína Šuránka na místní hřbitov.

DIECÉZNÍ MARIÁNSKÉ VEČEŘADLO v Růženeckém kostele v Českých Budějovicích v sobotu 16. října 2010 ve 14.00 hodin
Program: modlitba svatého růžence • modlitba za Svatého otce • svátostné požehnání • čtení poselství a výklad k tomuto poselství z knihy „Kněžím, přemilým synům Panny Marie“ • zasvěcení se Neposkvrněnému Srdci Panny Marie • mše svatá – hlavní celebrant Mons. Pavel Posád, pomocný biskup. Předpokládané ukončení večera v 16.30 hodin. Srdečně Vás zvou, a zvláště kněze, kterým je blízká Panna Maria, modlitební skupiny mariánského kněžského hnutí z Č. Budějovic a okolí a P. Viktor Frýdl, kněz spolupovědný za MKH v českých diecézích.

EDITORIAL - pokračování ze str. 13

jasné Boží slunce. Mohli jsme se posílit ve své důvěře a přesvědčení, že člověk nikdy nebude mít poslední slovo. Hospodin je mé světlo a má spása, před kým bych se třásl?

Koho tento pokorný a neokázalý pastýř především upevnil ve víře a v naději, jsou anglikánští věřící, kteří se chtějí vrátit do lůna jediné pravé Církve. Je to hnutí, které se dalo do pohybu právě jako reakce na zhoubný liberalismus, se kterým kardinál Newman celý život bojoval. Potvrzují se slova svatého Pavla: *Kde se rozmohl hřích, tam v daleko větší míře se rozmnožila milost.*

Na závěr si nemohu odpustit jednu poznámku. Při četbě papežova líčení apoštolské cesty si jistě každý povšimne jeho opakované chvály na krásu liturgické hudby, která bohoslužby při jeho návštěvě provázela. A nebyla to jen ona hudba, ale byla to vůbec pozoruhodná posvátnost, vznešenost a liturgická kázeň, co při těchto bohoslužbách přímo uchvacovalo a nesmírně působilo. Uvědomil jsem si přitom dodatečně, jak nesmírně musel trpět Svatý otec před rokem ve Staré Boleslavi.

Připojme se některým ze svých růženců k růžencům blahoslaveného kardinála Newmana a podpořme tak úsilí nebeské Královny o návrat jeho země do lůna Církve, jejíž Matkou je Maria. -lš-

Liturgická čtení

Neděle 10. 10. – 28. neděle v mezidobí

1. čt.: 2 Král 5,14–17
Ž 98(97),1,2–3ab,3cd–4
Odp.: srov. 2b (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*)
2. čt.: 2 Tim 2,8–13
Ev.: Lk 17,11–19
Slovo na den: *Vrátil se, velebil Boha a děkoval mu.*

Pondělí 11. 10. – ferie

1. čt.: Gal 4,22–24,26–27,31–5,1
Ž 113(112),1–2,3–4,5a+6–7
Odp.: 2 (*Buď velebeno Hospodinovo jméno nyní i navěky! Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Lk 11,29–32
Slovo na den: *Toto pokolení hledá znamení.*

Úterý 12. 10. – nez. pam. sv. Radima

1. čt.: Gal 5,1–6
Ž 119(118),41,43,44,45,47,48
Odp.: 41a (*Ať se mi dostane tvého slitování, Hospodine!*)
Ev.: Lk 11,37–41
Slovo na den: *Dejte to, co je v mísách.*

Středa 13. 10. – ferie

1. čt.: Gal 5,18–25
Ž 1,1–2,3,4+6
Odp.: srov. Jan 8,12 (*Kdo tě následuje, Pane, bude mít světlo života.*)
Ev.: Lk 11,42–46
Slovo na den: *Břemena, která sotva mohou unést.*

Čtvrtek 14. 10. – nez. pam. sv. Kalista I.

1. čt.: Ef 1,1–10
Ž 98(97),1,2–3ab,3cd–4,5–6
Odp.: 2a (*Hospodin uvedl ve známost svou spásu.*)
Ev.: Lk 11,47–54
Slovo na den: *Klíč k poznání.*

Pátek 15. 10. – památka sv. Terezie od Ježíše

1. čt.: Ef 1,11–14
Ž 33(32),1–2,4–5,12–13
Odp.: 12b (*Blaze lidu, který si Hospodin vyvolil za svůj majetek.*)
Ev.: Lk 12,1–7
Slovo na den: *Co jste pošeptali za zavřenými dveřmi, bude rozhlášeno.*

Sobota 16. 10. – nez. pam. sv. Hedviky nebo sv. Markéty Marie Alacoque nebo sobotní pam. P. Marie (v ostravsko-opavské diecézi: svátek sv. Hedviky)

1. čt.: Ef 1,15–23
Ž 8,2–3a,4–5,6–7
Odp.: srov. 7 (*Svému Synu dals vládnout nad dílem svých rukou.*)
Ev.: Lk 12,8–12
Slovo na den: *Nedělejte si starosti, Duch Svatý vás poučí.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

9. – 16. ŘÍJNA 2010

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 10. 10.		PO 11. 10.		ÚT 12. 10.		ST 13. 10.		ČT 14. 10.		PÁ 15. 10.		SO 16. 10.			
Antifona	1136	1262	1150	1278	1166	1295	1181	1311	1197	1329	1734	1953	1228	1363		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	784	883	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1136	1263	1151	1279	1166	1296	1182	1312	1198	1330	1559	1756	1228	1363		
Antifony	1137	1264	1151	1279	1167	1296	1183	1313	1198	1330	1214	1347	1229	1364		
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	1183	1313	1199	1331	1214	1347	1229	1364		
Krátké čtení a zpěv	1140	1267	1155	1283	1170	1300	1186	1317	1201	1334	1735	1954	1232	1367		
Antifona k Zach. kantiku	720	813	1155	1284	1557	1754	1186	1317	1202	1334	1735	1954	1232	1368		
Prosby	1140	1268	1155	1284	1171	1300	1186	1317	1202	1334	1724	1943	1232	1368		
Závěrečná modlitba	721	813	1156	1284	1557	1754	1187	1318	1558	1755	1560	1757	1561	1758		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1141	1269	1156	1285	1172	1301	1187	1318	1203	1335	1219	1353	1233	1369		
Antifony	1142	1269	1157	1285	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1369		
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370		
Krátké čtení	1144	1271	1159	1288	1175	1305	1190	1322	1206	1338	1221	1356	1236	1372		
Závěrečná modlitba	721	813	1159	1288	1175	1305	1191	1322	1206	1339	1222	1356	1236	1372		
Nešpory:																
	SO 9. 10.															
Hymnus	1132	1258	1145	1273	1160	1290	1176	1307	1192	1323	1207	1340	1560	1757	807	907
Antifony	1133	1259	1146	1274	1161	1290	1177	1307	1193	1324	1208	1341	1224	1358	808	908
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1177	1308	1193	1324	1209	1341	1224	1359	808	908
Kr. čtení a zpěv	1135	1261	1149	1277	1164	1294	1180	1310	1196	1327	1211	1344	1737	1956	810	911
Ant. ke kant. P. M.	720	813	721	813	1164	1294	1557	1754	1196	1328	1211	1344	1737	1956	721	814
Prosby	1135	1261	1149	1277	1165	1294	1180	1310	1196	1328	1211	1345	1731	1950	811	911
Záv. modlitba	721	813	721	813	1165	1295	1557	1754	1197	1329	1558	1755	1560	1757	722	814
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

NOVINKA

RUDOLF JAN, ARCIVÉVODA RAKOUSKÝ, ARCIBISKUP OLOMOUCKÝ A KARDINÁL ThDr. Bohumil Zlámal et ThLic. Jan Larisch, Th.D. Překlad pastýřského listu z latiny Mgr. Anna Pumprová, Ph.D.

K 190. výročí (9. 3. 1820) intronizace kardinála Rudolfa Jana na metropolitní stolec v Olomouci vyšla monografie, jejíž základem je práce ThDr. Zlámala (1904–1984). Tu ThLic. Larisch doplnil o nové poznatky, některé části rukopisu opravil, přidal českou verzi jediného pastýřského listu, určeného kněžím, přehled hudebních děl vztahujících se k Rudolfovu životu a barevnou obrazovou přílohu. Portrét významného olomouckého arcibiskupa vyvrací široce vžitý předsudek o „katolíkoví a ještě k tomu Habsburkovi“. Svou arcidiecézi vskutku miloval – dle jeho přání je jeho srdce uloženo v kryptě olomoucké katedrály. Podal také do Říma žádost o blahorečení Jana Sarkandra. Dovolil si oponovat svému bratru císaři naléhavou a odborně podloženou snahou očistit víru a zejména kněžské vzdělávání od josefínského osvícenství, jež činilo křesťanství služkou monarchie. Z vlastního majetku budoval železárny ve Vítkovicích, založené na nejnovějších technologiích. Od mladistvých let jej nejen hudba pojila v důvěrném přátelství se svobodomyšlným Beethovenem. Kardinál Rudolf Jan je prostě někdo jiný...

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5
128 stran + 8 stran obrazové přílohy, 142 Kč

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

SÍLA MANŽELČINY MODLITBY
Stormie Omartianová • Z angličtiny přeložila Andrea Haines

Žít v dnešní době v úžasném manželství se jeví mnohé z žen jako nedostížitelná vize. Jak málo v takové věci věří v sílu modlitby a Boží moc! Autorka zkoušela řešit své problémy v manželství různými metodami – hádkami se, uprošováním, ignorováním, vyhýbáním se, konfrontací, dohadováním se a také populární „tichou domácností“. Trvalo dlouho, než si uvědomila, že je třeba začít s modlitbou. Kniha je skvělou inspirací pro manželky někdy zoufalé, jindy trpící, ale i ty šťastné, které by rády podpořily modlitbou svého manžela.

Paulinky • Brož., 125x200 mm, 200 stran, 199 Kč

BOŽSKÉ SRDCE PÁNĚ 2011

Týdenní stolní kalendář s občanským a liturgickým kalendářem. U každého týdne je fotografie kostela, kaple, obrazu či sochy Srdce Ježíšova s krátkým textem o jejich historii.

Cor Jesu • 59 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
147/2002
P. P.

D + 1

771 11 Olomouc 1
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.